

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/157/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115212239
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1115212239.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: F. X., narodený dňa X.X.XXXX, bytom K. Č.. XX, XXX XX A., zastúpený: h&h PARTNERS, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Mäsiarska č. 6, 040 01 Košice, proti žalovanej: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Lazaretská č. 15, 820 07 Bratislava, IČO: 00 653 501, zastúpená: PRK Partners s.r.o., so sídlom Hurbanovo námestie č. 3, 811 06 Bratislava, o zaplatenie sumy 101.250,- eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Lazaretská č. 15, 820 07 Bratislava, IČO: 00 653 501, zastúpená: PRK Partners s.r.o., so sídlom Hurbanovo námestie č. 3, 811 06 Bratislava proti žalobcovi: F. X., narodený dňa X.X.XXXX, bytom K. Č.. XX, XXX XX A., zastúpený: h&h PARTNERS, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Mäsiarska č. 6,040 01 Košice, o zaplatenie sumy 12.200,- eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08. júla 2020 č. k. 11C 99/2015-752 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zamietnutí žaloby žalobcu a v súvisiacej časti o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovanej domáhal pôvodne nároku na náhradu poistného plnenia vo výške 32 250 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 32 250 eur od 16.03.2015 do zaplatenia, v celosti zamietol aj vzájomnú žalobu žalovanej a žalovanej vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,9%.

2. Vychádzal zo žaloby žalobcu odôvodnenej na tom skutkovom základe, že so žalovanou dňa 16.03.2011 uzavrel poistnú zmluvu R1 51 - individuálne úrazové poistenie pre dospelých - NSA, 24 hodinové. Žalovaná na potvrdenie uzatvorenia poistnej zmluvy so žalobcom vystavila poistku číslo XXXXXXXXXXXX. Poistka bola žalovanou žalobcovi vydaná. Súčasťou poistnej zmluvy boli Zmluvné dojednania a poistné podmienky špecifikované v návrhu poistnej zmluvy a tiež Všeobecné poistné podmienky pre úrazové poistenie - 2009/1 (ďalej VPP). V zmysle uzavretej poistnej zmluvy bola dojednaná poistná suma na trvalé následky úrazu s progresiou 350% vo výške 75 000 eur. Dňa 22.03.2011 došlo na strane žalobcu k vzniku poistnej udalosti - k úrazu ľavého kolena. Žalobca v žalobe konštatoval, že poistná udalosť bola žalovanej nahlásená riadne a bola zdokumentovaná. Žalovaná likvidáciu poistnej udalosti viedla pod číslom XXXXXXXXXXXX. Žalovaná žalobcovi v roku 2011 uhradila poistné plnenie v rozsahu 3 200 eur titulom náhrady bolestného a nevyhnutného času liečenia. Žalobca však v žalobe konštatoval, že v dôsledku poistnej udalosti mu vznikli trvalé následky na zdraví, čo žalovanej preukazoval listom zo dňa 15.08.2014 a správou ošetrojúceho

lekára zo dňa 26.09.2013. Žalobca žalovanej doručil výzvu na vyplatenie poistného plnenia, zo dňa 21.01.2015. Žalovaná, v zmysle doručenej výzvy, žalobcovi zaplatila poistné plnenie pre trvalé následky úrazu vo výške 9000 eur. Žalovanou hodnotenie trvalých následkov u žalobcu bolo, v zmysle VPP, ohodnotené na 12%. Žalobca správnosť výšky poistného plnenia nevedel ustáliť, z tohto dôvodu, prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, požiadal žalovanú o doručenie oceňovacej tabuľky, ktorá bola žalovanou právnomu zástupcovi žalobcu doručená k nahliadnutiu na Regionálnom riaditeľstve žalovanej v Košiciach. Následne žalobca na základe informácií získaných z obsahu oceňovacej tabuľky vyzval žalovanú, listom zo dňa 02.03.2015, na úhradu náhrady škody titulom trvalých následkov. Žalobca žalovanej uviedol, že v súvislosti s poistnou udalosťou sa na jeho zdraví prejavili trvalé následky:

- 1. obmedzenie rozsahu pohyblivosti ľavého kolena - stredne ťažké až ťažké, ktoré sa v zmysle oceňovacej tabuľky žalovanej hodnotí výškou trvalých následkov 25%,
- 2. kývavosť ľavého kolena - stredne ťažkého stupňa, ktorá sa, v zmysle oceňovacej tabuľky žalovanej, hodnotí výškou trvalých následkov 20%,
- 3. artróza kolena - stredne ťažká, ktorá je, v zmysle oceňovacej tabuľky žalovanej, hodnotená výškou trvalých následkov 10%.

3. Žalobca v žalobe konštatoval, že vzhľadom na rozsah poranení utrpených pri poistnej udalosti, s poukazom na článok 6. ods. 7 VPP, mali byť percentuálne hodnotenia viacerých poranení spôsobených jednou poistnou udalosťou sčítané, v dôsledku čoho bola žalovaná povinná žalobcovi zaplatiť titulom poistného sumu v celkovej výške 41 250 eur. Žalobca žiadal, aby žalovaná mu poistné plnenie vyplatila do 15.03.2015. Žalovaná žalobcovi aj napriek viacerým výzvam uvedenú sumu nezaplatila. Žalovaná žalobcovi oznámila, že rozsah trvalých následkov úrazu bol určený v zmysle VPP. Zmluvný lekár žalovanej stanovil rozsah trvalých následkov úrazu na 12%. Na základe osobnej prehliadky žalobcu a po preskúmaní zdravotnej dokumentácie žalovaná konštatovala, že žalobcovi nevznikol nárok na doplatok poistného plnenia v sume 32 250 eur. Žalobca s tvrdením žalovanej nesúhlasil z dôvodu, že má za to, že na jeho strane existuje právny nárok na doplatok poistného plnenia z dôvodu, že v zmysle VPP sa percentuálne hodnotenie viacerých poranení spôsobených jednou poistnou udalosťou sčítavajú, a teda žalovaná pri likvidácii poistnej udalosti mala určiť vyššie percentuálne ohodnotenie poranení utrpených žalobcom pri poistnej udalosti. Výška poistného plnenia (podľa názoru žalobcu), v zmysle oceňovacej tabuľky, mala byť v percentách určená na 55% a nie na 12%. Žalobca si nárok voči žalovanej uplatnil s poukazom na ustanovenie § 797 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

4. Konštatoval, že žalovaná vo vyjadrení nerozporovala, že strany sporu uzatvorili poistnú zmluvu v žalobe definovanú. Vo vzťahu k úrazu utrpeného žalobcom dňa 22.3.2011 žalovaná uviedla, že žalobca poistnú udalosť nahlásil žalovanej dňa 6. septembra 2011, ktorá bola zaevidovaná pod číslom XXXXXXXXXXXX a zároveň si uplatnil nárok na poistné plnenie z uzavretej poistnej zmluvy a v zmysle VPP. Žalovaná konštatovala, že žalobcovi poskytla poistné plnenie vo výške 3 200 eur z titulu bolestného a času nevyhnutného liečenia, čo oznámila žalobcovi listom z 03.10.2011. Žalobca žalovanej dňa 28.03.2014 doručil správu ošetrojúceho lekára F. B. E.M.O. zo dňa 26.09.2013, k trvalým následkom úrazu.

Žalovaná vo vyjadrení konštatovala, že F. X. Č. dňa 7.5.2014 vypracoval pre žalovanú lekársky nález a posudok trvalých následkov úrazu žalobcu, v ktorom stanovil percento trvalých následkov úrazu, v zmysle článku 16 ods. 2 VPP, v celkovej výške 12%. Žalovaná, v zmysle predmetného posudku, poskytla žalobcovi plnenie pre trvalé následky úrazu vo výške 12% zo sumy 75 000 eur, teda vo výške 9 000 eur. Žalovaná konštatovala, že dňa 2.3.2015 jej bola žalobcom doručená opätovná výzva na úhradu náhrady poistného plnenia titulom trvalých následkov, v ktorej žalobca uviedol, že žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi až 65% zo sumy 75 000 eur, teda celkovo sumu vo výške 48 750 eur. Dňa 18.03.2015 žalovaná doručila žalobcovi odpoveď na opätovnú výzvu na poskytnutie poistného plnenia s odkazom na aplikáciu oddielu I, článok 6, bod 2 VPP, podľa ktorého je žalovaná povinná vyplatiť toľko percent z poistnej sumy pre trvalé následky úrazu, koľkým percentám zodpovedá podľa oceňovacích tabuliek rozsah trvalých následkov na zdraví žalobcu po ich ustálení, teda podľa lekára určeného žalovanou. Žalovaná konštatovala v odpovedi, že lekár F. X. Č. určil výšku percentuálnych trvalých následkov na 12% a z tohto dôvodu žalobcovi nárok na doplatenie ním požadovaného poistného plnenia nevznikol. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku, zároveň aj konštatovala, že neboli dodržané zo strany žalobcu Všeobecné poistné podmienky platné k uzatvorenej poistnej zmluve a namietla aj výšku uplatneného nároku. Vo vzťahu k premlčaniu uplatneného nároku žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 104 OZ, podľa ktorého pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti, žalovaná zároveň poukázala na obsah znenia

ustanovenia § 101 OZ, podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Žalovaná konštatovala, že poistná udalosť vznikla dňa 22.3.2011, v kontexte s uvedenými ustanoveniami OZ (§ 101 a § 104), posledný deň na podanie žaloby bol 22. marec 2015. Žalobca žalobu Okresnému súdu Bratislava I doručil dňa 30.04.2015, teda po uplynutí premlčacej doby, z tohto dôvodu žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná zároveň uviedla, že nárok žalobcu nie je daný aj z dôvodu, že neboli žalobcom dodržané Všeobecné poistné podmienky a to konkrétne povinnosti definované v oddieli I, článku 22 ods. 6 VPP s tým, že žalobca vedome neohlásil žalovanej vznik poistnej udalosti, čím znížil možnosť riadneho prešetrenia poistnej udalosti žalovanou. Žalovaná poukázala aj na tú skutočnosť, že žalobca vzhľadom na ním uvádzané utrpené trvalé následky, sa podrobil len obyčajnému vyšetreniu v ortopedickej ambulancii, ktorá nezachytáva ani len elementárne vyšetrenia, napríklad, či bol žalobca v čase vzniku poistnej udalosti pod vplyvom alkoholu, či boli vykonané tieto vyšetrenia a aké z nich boli výsledky. Žalovaná v tomto kontexte poukázala na znenie oddielu I, článok 22 ods. 5 VPP, podľa ktorého je povinnosťou poisteného bezprostredne po úraze vyhľadať lekárske ošetrenie, dbať, aby bol vyšetrený, aby bol výsledok vyšetrenia lekárskou dokumentáciou preukázaný. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobca namiesto riadneho vyšetrenia na oddelení úrazov v nemocnici sa podrobil vyšetreniu v ortopedickej ambulancii. Žalovaná konštatovala vo vyjadrení, že takýto postup je veľmi neštandardný a málo pravdepodobný z dôvodu, že pre vyšetrenie v ortopedickej ambulancii je nutné v zmysle ustanovenia § 12 ods. 3 Zákona o zdravotnej starostlivosti, splniť niekoľko úkonov a to návštevu u všeobecného lekára, vyšetrenie všeobecným lekárom, zhodnotenie zdravotného stavu a následne odporúčenie všeobecného lekára na špecializovanú ambulanciu starostlivosť. Žalovaná poukázala na to, že žalobca sa ešte v deň poistnej udalosti dal ošetriť v ortopedickej ambulancii, kde je zvykom na vyšetrenie sa objednať niekoľko dní vopred. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe konštatovala, že oneskoreným oznámením vzniku poistnej udalosti žalobcom, bolo znemožnené žalovanej, aby riadne preskúmala vznik poistnej udalosti. Žalovaná poukázala aj na tú skutočnosť, že existuje dôvodné podozrenie, že úraz žalobca utrpel pred obdobím uzavretia poistnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená 16.3.2011 a žalobcom deklarovaná poistná udalosť mala nastať 22.3.2011. Žalovaná zároveň vo vyjadrení konštatovala, že žalobca si voči nej uplatnil žalobou nedôvodnú výšku poistného plnenia. Konštatovala, že žalobca si žalobou uplatnil nárok na náhradu poistného plnenia vyčísleného v žalobe v rozsahu 55% ohodnotenia trvalých následkov po poistnej udalosti, no ešte pred podaním žaloby žalobca doručil žalovanej písomnosť s označením opätovná výzva s dátumom 2.3.2015, ktorou žiadal žalovanú o poskytnutie poistného plnenia vo výške 65% zo sumy 75 000 eur, teda vo výške 48 750 eur, tento rozdiel vo výške 10% je v položke artróza kolena - stredne ťažká, ktorú žalobca v opätovnej výzve určil vo výške 20%. Žalovaná v porovnaní s obsahom žaloby, s obsahom písomnosti s označením - opätovná výzva, hodnotí konanie žalobcu za špekulatívne, ktorý svojvoľne mení výšku percentuálneho ohodnotenia trvalých následkov bez akéhokoľvek zdôvodnenia. Žalovaná v kontexte svojej obrany uviedla, že v zmysle článku 22 ods. 13 VPP, si ako poistiteľ vyhradila právo prešetriť zdravotný stav poisteného lekárom poistiteľa na základe zistených skutočností, prípadne upraviť výšku poistného plnenia tak, aby zodpovedala skutočnostiam zisteným lekárom poistiteľa, pokiaľ skutočnosti tvrdené poisteným sú v zjavnom rozpore so zisteniami uskutočnenými lekárom poistiteľa a ide o skutočnosti rozhodujúce pre zistenie nároku, respektíve výšky poistného plnenia. Žalovanou, v zmluvnom postavení poistiteľa, oslovený lekár vypracoval dňa 7.5.2014 posudok, ktorým určil percentuálnu výšku trvalých následkov žalobcu po poistnej udalosti na 12%. V zmysle vypracovaného posudku lekárom, žalovaná ako poistiteľ, poskytla žalobcovi, v zmluvnom postavení poisteného, poistné plnenie, aj napriek porušeniu zákonnej a zmluvnej povinnosti žalobcom oznámiť žalovanej poistnú udalosť bez zbytočného odkladu a aj napriek tomu, že žalobca nedoručil žalovanej počas likvidácie poistnej udalosti riadnu zdravotnú dokumentáciu. Žalovaná konštatovala, že v zmysle oceňovacej tabuľky je hodnota percentuálneho ohodnotenia za položku - obmedzenie rozsahu pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu, ľahkého až stredne ťažkého vo výške do 15%, kývavosť kolenného kĺbu, ak nie je dohodnutý ortopedický podporný prístroj, preukázateľne v zdravotnej dokumentácii, vo výške do 20%. Artróza, v posudku vypracovanom žalovanou osloveným lekárom, priznaná nebola.

5. Žalobca súdu prvej inštancie dňa 12.05.2016 doručil písomný znalecký posudok vypracovaný znaleckou organizáciou MED-PRO-ORTO, s.r.o., číslo 12/2016. Z obsahu samotného posudku vyvodil, že u žalobcu bol kvalifikovaný rozsah trvalých následkov na jeho zdravotnom stave v dôsledku úrazu, ktorý žalobca utrpel dňa 22.03.2011. Znalec konštatoval, že trvalé následky na zdravotnom stave žalobcu sú v priamej príčinnej súvislosti so zranením žalobcu zo dňa 22.03.2011. Obsah posudkovej časti znaleckého posudku bol podľa súdu prvej inštancie potvrdený obsahom záveru

znaleckého posudku, z ktorého vyvodil, že rozsah trvalých následkov na zdravotnom stave žalobcu následkom úrazu, ktorý žalobca utrpel dňa 22.03.2011, znalec kvalifikoval ako obmedzenie rozsahu pohyblivosti ľavého kolena stredne ťažkého až ťažkého stupňa, kývavosť (nestabilita) ľavého kolena stredne ťažkého stupňa, posttraumatickú artrózu ľavého kolena stredne ťažkého stupňa. Znalec v posudku konštatoval, že v posudzovanom prípade žalobcu neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by mohli modifikovať rozsah a charakter trvalých následkov na zdravotnom stave žalobcu. V znaleckom posudku je taktiež konštatované, že v dobe pred samotným úrazom utrpel žalobca pri lyžovaní dňa 01.02.2011 „banálne“ zranenie ľavého kolena, ktoré bolo hodnotené ako poranenie „mäkkého kolena“ - natiahnutie vnútorkĺbových väzov. Po krátkej fixácii kolena v protetickej fikcii, po evakuácii náplne kolena, po podaní antireumatík, po absolvovaní rehabilitačnej a fyzikálnej liečby bol objektívny klinický nález na ľavom kolene ku dňu 15.03.2011 absolútne normálny. Znalec v posudku konštatoval, že rozsah trvalých následkov na zdravotnom stave žalobcu bolo možné ustáliť koncom septembra roku 2013, čo je obdobie po uplynutí približne mesiac od odstránenia kotviaceho materiálu z kolena žalobcu.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že na pojednávaní konanom dňa 16.05.2016 bol znalecký posudok č. 12/2016 doručený právnomu zástupcovi žalovanej.

7. Následne žalobca súdu prvej inštancie doručil písomné podanie, ktorým požiadal o pripustenie rozšírenia žaloby na zaplatenie sumy 101 250 eur, spolu s úrokom z omeškania, ktorá suma je výslednou sumou po odpočítaní sumy 9 000 eur, ktorá už žalovanou bola žalobcovi zaplatená, všetko na tom skutkovom základe, že z uzatvorenej poisťovnej zmluvy medzi stranami sporu pre trvalé následky úrazu bola dojednaná progresia 350%. Žalobca tvrdil, že platil vyššie ako bežné poisťné a má nárok na poisťné plnenie vyššie ako je bežné poisťné plnenie. Uviedol, že uzatvorená poisťná zmluva mu umožňuje žiadať trojnásobok, respektíve pätnásťnásobok trvalých následkov. Pri určení tejto výšky žalobca vychádzal z obsahu poisťovnej zmluvy a mal za to, že mu vznikol nárok za trvalé následky vo výške 49% zo sumy 75 000 eur, čo predstavuje sumu 36 750 eur a progresia - v rozmedzí 25-50% mu umožňuje túto sumu strojnásobiť na sumu 110 250 eur. Dňa 15.06.2016 súd prvej inštancie pripustil zmenu petitu žaloby. Uznesenie bolo súdom prvej inštancie vypracované a doručené stranám sporu. Žalobca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu sponchybnil tvrdenia uvádzané F.. Č. zmluvným lekárom žalovanej, vyjadrené v jeho lekárskom náleze a posudku trvalých následkov úrazu zo dňa 07.05.2014, ktorý doručil F.. Č. žalovanej pri likvidácii poisťovnej udalosti. Žalovaná na pojednávaní konštatovala, že ak by žalobca pri uzavretí poisťovnej zmluvy uviedol, že utrpel pred uzavretím poisťovnej zmluvy úraz ľavého kolena, tak by žalovaná so žalobcom poisťnú zmluvu v dohodnutom rozsahu neuzavrela. Žalovaná konštatovala, že bolo povinnosťou žalobcu oznámiť žalovanej, že mal krátko pred vznikom poisťného zmluvného poisťného vzťahu úraz ľavého kolena, v tomto smere žalovaná poukázala na oddiel I, článok 27 ods. 1 písm. g) VPP. Žalovaná žalobu považovala za nedôvodnú a konštatovala, že žalobca vznik poisťovnej udalosti jej oznámil neskoro, zároveň konštatovala, že žalobca upravil poisťnú zmluvu po vzniku poisťovnej udalosti, avšak ani pri uzavretí následného právneho úkonu žalovanej neoznámil, že na jeho strane došlo k poisťovnej udalosti. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedol s odkazom na znalecký posudok, v ktorom znalec konštatoval, že u žalobcu pred uzatvorením poisťovnej zmluvy došlo k banálnemu poraneniu ľavého kolena, ktoré bolo v čase uzatvorenia poisťovnej zmluvy preliečené a stav žalobcu bol normálny, že toto zranenie, podľa názoru žalobcu, nemalo vplyv na uzatvorenie poisťovnej zmluvy, a teda žalobca nemusel oznámiť žalovanej predchádzajúci úraz ľavého kolena. Žalobca jednoznačne konštatoval, že úraz, ktorý je predmetom konania, vznikol počas existencie zmluvného vzťahu so žalovanou.

8. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 11C 99/2015-389 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia. Vykonaním znaleckého úkonu poveril F.. J. B.. Úlohou znalca bolo doručiť písomný znalecký posudok, v ktorom znalec bol povinný odpovedať na otázky v uznesení špecifikované. Znalec doručil znalecký posudok číslo 15/2017, zo záveru ktorého súd prvej inštancie vyvodil, že znalec na prvú položenú otázku uviedol, že podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie žalobcu nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali, že ľavý kolenný kĺb žalobcu bol postihnutý pred vznikom zranenia zo dňa 01.02.2011 (v poradí prvé zranenie žalobcu, vysvetlenie súdu prvej inštancie). V odpovedi na druhú otázku znalec uviedol, že žalobca utrpel pri úraze zo dňa 01.02.2011 poranenie drobné vtláčenie - zlomeninu kosti spodnej časti stehrovej kosti s opuchom príľahlej kosti, čiastočné poškodenie vnútorného postranného väzu kolena, natiahnutie predného skríženého väzu. V popise vyšetrení bola uvedená prítomnosť krvavého výpotku v kolene pri jeho punkcii, čo svedčí v súlade s nálezom NMR (nukleárna magnetická rezonancia) pre poškodenie

chrupky, eventuálne poškodenie skrížených väzov. Znalec v odpovedi na druhú otázku konštatoval, že po vyšetrení žalobcu nie je možné z lekárskeho hľadiska oddeliť trvalé následky po úraze zo dňa 01.02.2011 a zo dňa 22.03.2011 (v poradí druhé zranenie, na základe ktorého si žalobca uplatnil nárok na vyplatenie poistného plnenia - poznámka súdu prvej inštancie). Zároveň znalec konštatoval, že je isté, že drobné vtláčenie - zlomenina kosti spodnej časti stehnovej kosti s opuchom priľahlej kosti, s veľkou pravdepodobnosťou viedla k vzniku ťažšieho stupňa artrózy v ľavom kolennom zhybe. Navyše je možné podľa znalca očakávať, že čiastočné poškodenie vnútorného postranného väzu kolena mohlo podstatnou mierou viesť k oslabeniu predného skríženého väzu, čiže pri úraze zo dňa 22.03.2011 mohol aj menší úrazový dej (menšej intenzity ako zvyčajne) viesť k úplnému poškodeniu predného skríženého väzu. Znalec spochybnil popis klinického stavu pri vyšetrení žalobcu dňa 15.03.2011 (realizovaného vo vzťahu k prvému poraneniu ľavého kolena žalobcu, v dôsledku úrazu utrpeného žalobcom dňa 1.2.2011 - poznámka súdu prvej inštancie), ktorého obsah znalec hodnotil ako kontroverzný z dôvodu, že pokiaľ má klient plnú hybnosť v kolennom zhybe, je dosť nepochopiteľný popis nemožnosti nevykonania drepu, čo by značilo, buď obmedzenie hybnosti v kolennom zhybe, eventuálne nejaký tip poranenia mäkkého kolena. Úlohou znalca, v zmysle položenej otázky číslo tri, bolo uviesť rozsah trvalých následkov u žalobcu na ľavej nohe po zranení zo dňa 22.3.2011. Znalec opäť konštatoval, že z medicínskeho hľadiska nie je možné odlíšiť následky úrazového poškodenia zo dňa 1.02.2011 a zo dňa 22.03.2011. Znalec uviedol v odpovedi, že je možné ustáliť len komplexné posúdenie trvalých následkov na ľavom kolennom zhybe u žalobcu. Znalec uviedol, že žalobca má obmedzenia na ľavom kolennom zhybe v rozsahu obmedzenia hybnosti ľavého kolenného zhybu stredného stupňa, čo sa prejavuje u žalobcu ako nestabilita ľavého kolena, bez nutnosti nosenia ortézy, na ľavom kolene má žalobca jazvy plošného charakteru po operácii. Znalec v odpovedi podotkol, že žalobca má stredný stupeň obmedzenia hybnosti v ľavom kolennom zhybe z dôvodu, že bol schopný zvládnuť schodisko vedúce do ambulancie znalca. Pokiaľ by mal ťažké obmedzenie hybnosti v ľavom kolennom zhybe, nebol by schopný sám a bez akejkoľvek podpory toto schodisko zvládnuť. V odpovedi na štvrtú otázku znalec taktiež uviedol, že zranenie zo dňa 01.02.2011 mohlo mať čiastočne vplyv na následky zranenia utrpeného 22.03.2011. V odpovedi na otázku číslo šesť znalec na základe preštudovania dostupnej zdravotnej dokumentácie a na základe klinického vyšetrenia, vrátane RTG zobrazovacích metód, uviedol rozsah trvalých následkov na zdravotnom stave žalobcu, ktoré utrpel pri úraze zo dňa 22.03.2011. U žalobcu znalcom boli definované trvalé následky a to obmedzenie hybnosti ľavého kolenného zhybu stredného stupňa, nestabilita ľavého kolena bez nutnosti nosenia ortézy, jazvy po operácii. Znalec v znaleckom posudku v odpovedi na siedmu otázku uviedol, že nie je kompetentný posudzovať zaradenie jednotlivých trvalých následkov podľa oceňovacích tabuliek žalovanej, ktorá je súkromnou poisťovacou spoločnosťou. V odpovedi na ôsmu otázku znalec taktiež konštatoval, že vo vzťahu k trvalým následkom, ktoré nie sú priamo uvedené v oceňovacích tabuľkách žalovanej, nie je kompetentný sa vyjadrovať. Znalec odpovedal v teoretickej rovine, že v oceňovacích tabuľkách súkromných spoločností v položkách hodnotiacich trvalé následky po úrazovom poškodení sú zahrnuté len položky, ktoré je možno jasne a presne objektivizovať. Artróza podľa znalostí znalca nie je zahrnutá v žiadnej z oceňovacích tabuliek súkromných poisťovacích spoločností, taktiež nie je zahrnutá ani v posudzovaní sťaženia spoločenského uplatnenia, podľa zákona číslo 437/2004 Z.z.

9. Žalovaná súdu prvej inštancie doručila písomné vyjadrenie k obsahu znaleckého posudku a zároveň týmto podaním si žalovaná voči žalobcovi uplatnila vzájomnou žalobou nárok na zaplatenie 12 200 eur. Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že po doručení písomného znaleckého posudku oslovila F. X. Č., ktorý vypracoval pre žalovanú lekársky nález a posudok trvalých následkov úrazu žalobcu, ktorý po oboznámení sa so záverom znaleckého posudku číslo 15/2017 uviedol, že záver znalca je takmer totožný s jeho záverom, v ktorom F. X. Č. stanovil percentuálne vyjadrenie trvalých následkov úrazu zo dňa 22.03.2011 vo výške 12%. Žalovaná obsah znaleckého posudku vypracovaného v rámci znaleckého dokazovania nariadeného súdom prvej inštancie, nespochybnila a záver tohto posudku považovala za správny. Žalovaná si uplatnila voči žalobcovi vzájomnou žalobou nárok na zaplatenie 12 200 eur z dôvodu, že závery v znaleckom posudku číslo 15/2017 preukazujú podľa nej nielen, že nárok žalobcu je nedôvodný, ale dokonca potvrdzujú skutočnosti tvrdené žalovanou počas vedenia konania, že žalobca porušil zákonnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 793 ods. 1 OZ v spojení s ustanovením § 802 ods. 2 OZ, v dôsledku čoho vznikol žalovanej nárok na odstúpenie od poistnej zmluvy podľa článku 27 ods. 1 písm. h) VPP a nárok na vrátenie poskytnutého poistného plnenia. Žalovaná konštatovala vo vzájomnej žalobe, že zo záverov znaleckého posudku číslo 15/2017 vyplýva, že žalobca utrpel dva úrazy a to úraz 01.02.2011, pri ktorom žalobca utrpel úraz ľavej nohy, pri ktorom došlo k drobnému stlačeniu - k zlomenine kosti spodnej časti stehnovej kosti s opuchom priľahlej kosti, čiastočnému

poškodeniu vnútorného postranného väzu kolena, k natiahnutiu predného skríženého väzu. Druhý úraz sa stal 22.3.2011 (4 dni po uzavretí poisťnej zmluvy), pri ktorom mal žalobca utrpieť zranenia ľavého kolena. Žalovaná konštatovala, že znalec v znaleckom posudku číslo 15/2017 jednoznačne uvádza, že z medicínskeho hľadiska nie je možné odlíšiť následky úrazového poškodenia zo dňa 01.2.2011 a zo dňa 22.03.2011. Žalovaná zároveň uviedla, že znalec konštatoval v znaleckom posudku, že drobné vtlačenie - zlomenie kosti spodnej časti stehnovkej kosti s opuchom priľahlej kosti zo dňa 01.02.2011, s veľkou pravdepodobnosťou viedlo k ťažšiemu stupňu artrózy a natiahnutie predného skríženého väzu mohlo podstatnou mierou viesť k oslabeniu predného skríženého väzu, v dôsledku čoho mohlo ľahko aj s menším úrazovým dejom dôjsť k úplnému poškodeniu skríženého väzu. Žalovaná konštatovala, že artróza je opotrebovanie kĺbov, ktorá spôsobuje trvalý následok - obmedzenie hybnosti jednotlivých kĺbov. Žalovaná s poukazom na závery znaleckého posudku číslo 15/2017 konštatovala, že žalobca bol povinný, v zmysle ustanovenia § 793 ods. 1 OZ oznámiť pri dojednaní poisťnej zmluvy, že len nedávno utrpel úraz ľavej nohy. Táto povinnosť musela byť žalobcovi jednoznačne zrejmá, keďže sám v návrhu poisťnej zmluvy uviedol, že v roku 2004 utrpel zranenie pravého kolena a žalovaná následne uzavrela so žalobcom poisťnú zmluvu s výlukou tohto pravého kolena. Podľa názoru žalovanej, ak by žalobca uvedenú skutočnosť oznámil tým, že by pravdivo odpovedal na otázky v návrhu poisťnej zmluvy, žalovaná by poisťnú zmluvu neuzatvorila vôbec, respektíve by ju uzatvorila s výlukou ľavého kolena. Žalovaná vo vzťahu k uplatnenému nároku uviedla, že žalobcovi 03.10.2011 poskytla sumu 2 200 eur na čas nevyhnutného liečenia a sumu vo výške 1 000 eur za bolestné v dôsledku úrazu zo dňa 22.03.2011. Dňa 27.01.2015 žalovaná poskytla žalobcovi sumu vo výške 9 000 eur titulom poisťného plnenia za trvalé následky úrazu ľavého kolena zo dňa 22.03.2011. Žalovaná mala za to, že v zmysle ustanovenia § 802 ods. 1 OZ s poukazom na článok 27 ods. 1 písm. h) VPP jej vznikol v dôsledku porušenia povinností žalobcom nárok na odstúpenie od poisťnej zmluvy a teda žalovaná týmto podaním uviedla, že odstupuje od poisťnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom a zároveň sa domáhala vrátenia žalovanou vyplatenej sumy v špecifikovanej výške.

10. Žalobca súdu prvej inštancie doručil písomné stanovisko k obsahu znaleckého posudku číslo 15/2017 vypracovaného ním ustanoveným znalcom F.. J. B. a zároveň spolu s týmto písomným podaním doručil písomný znalecký posudok číslo 27/2017 vypracovaný MED-PRO-ORTO, s.r.o., podpísaný F.. B. E., obsahom ktorého je medicínske posúdenie znaleckého posudku F.. J. B., číslo 15/2017. F.. B.. E.W. vo svojom posudku potvrdil rozsah trvalých následkov u žalobcu v dôsledku úrazu zo dňa 22.03.2011 a to obmedzenie rozsahu hybnosti ľavého kolena stredne ťažké až ťažké, kývavosť ľavého kolena stredne ťažkého stupňa a posttraumatickú artrózu ľavého kolena stredne ťažkého stupňa, v dôsledku čoho podľa názoru žalobcu došlo k rozporu v tvrdeniach znalcov. Žalobca konštatoval, že podľa posudku F.. J.. B. mohlo mať zranenie zo dňa 01.02.2011 čiastočne vplyv na následky zranenia utrpeneho žalobcom dňa 22.03.2011. Žalobca uviedol, že znalec F.. J.. B. konštatoval len možnosť čiastočného vplyvu prvého zranenia na druhé zranenie, ale nezistil, že prvé zranenie malo vplyv na druhé zranenie. Znalec F.. B.. E.Z.W. v doručenom znaleckom posudku (druhého v poradí), podľa názoru žalobcu, jasne konštatuje, že trvalé následky možno veľmi exaktne a presne oddeliť. Podľa názoru žalobcu F.. B.. E.Z.W. jednoznačne uviedol, že prvý úraz ľavého kolena zo dňa 01.02.2011 bol banálnym zranením, ktoré žiadne následky nezanechalo a nemalo žiaden vplyv na aktuálny funkčný stav kolena vľavo. Žalobca teda konštatoval, že obaja znalci netvrdia ani nekonštatujú, že prvé zranenie malo vplyv na druhé zranenie. Vo vzťahu k artróze kolenného kĺbu žalobca uviedol, že znalec F.. J.. B. v znaleckom posudku číslo 15/2017 potvrdil existenciu artrózy ako ochorenia a v žiadnom z vyjadrení netvrdí, že artróza nie je trvalým následkom, len konštatuje, že nie je výslovne uvedená v žiadnej z oceňovacích tabuliek, respektíve v zákone číslo 437/2004 Z. z. Žalobca vo vzťahu k doručnému znaleckému posudku F.. B.. E.Z.M.O. uviedol, že znalec F.. E.Z.W. vo svojom posudku priamo, logicky a presvedčivo preukazuje, prečo je artróza trvalým následkom a prečo je potrebné na ňu prihliadať ako k trvalému následku. Z forenzného, ale aj odborného medicínskeho hľadiska je podľa neho zrejmé, že artróza je niečo iné ako len obmedzenie pohyblivosti, je primárnym postihnutím kĺbov a chrupaviek. Podľa názoru žalobcu, je teda vo vzťahu k citovanému znaleckému posudku F.. B.. E.Á.O. nespochybniteľne objektívne dokázateľné, že artróza ľavého kolena je v rámci trvalých následkov v priamej príčinnej súvislosti s úrazom a teda logickým a platným národom je jej odškodnenie v rámci trvalých následkov.

11. Vo vyjadrení k vzájomnej žalobe žalovaného žalobca s ňou nesúhlasil a žiadal vzájomnú žalobu zamietnuť. Žalobca vo vyjadrení konštatoval, že neporušil žalovanou definované povinnosti pri uzatváraní poisťnej zmluvy v zmysle ustanovenia § 793 ods. 1 OZ a teda nemohlo z jeho strany dôjsť ani k vedomému porušeniu povinností definovaných v ustanovení § 793 OZ, najmä s poukazom na používanie

neurčitých pojmov žalovanou v poisťnej zmluve. Žalobca konštatoval, že neboli na strane žalovanej naplnené zákonné podmienky pre platné odstúpenie od poisťnej zmluvy. Žalobca pri uzatváraní poisťnej zmluvy odpovedal pravdivo a úplne na písomné otázky žalovanej týkajúce sa dojednávania poistenia. Žalobca vo vyjadrení konštatoval, že úraz zo dňa 01.02.2011 na ľavej nohe nebol vážny, bol to banálny úraz a nezanechal žiadne následky na zdraví žalobcu, o čom svedčí priebeh a spôsob liečby, ako aj obsah správ od ošetrovujúcich lekárov. Podľa konštatovania žalobcu v návrhu poisťnej zmluvy sa nenachádza žiadna otázka, na základe obsahu ktorej by žalobca bol povinný uviesť úraz zo dňa 01.02.2011. Žalobca uviedol, že v otázke číslo štyri v návrhu poisťnej zmluvy je uvedené, či žalobca má alebo mal nejaké telesné poškodenie, alebo závažné choroby. Podľa názoru žalobcu pojem telesné poškodenie je natoľko neurčitý, že nemôže u bežného občana vyvolať následky požadované žalovaným. Žalobca namietal, že žalovaná od poisťnej zmluvy neodstúpila platne. Žalovaná nedodrжала lehotu troch mesiacov pre platné odstúpenie od poisťnej zmluvy. Dňa 26.04.2016 boli súdu prvej inštancie doručené lekárske správy žalobcu potvrdzujúce úraz na ľavom kolene, ktorý žalobca utrpel 01.02.2011, tieto listinné dôkazy boli doručené žalovanej. Žalobca ďalej uviedol, že o obsahu popisu z MR vyšetrenia zo dňa 01.02.2011 a lekárskej správy zo dňa 02.02.2011 sa žalovaná dozvedela už zo znaleckého posudku znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o., ktorý bol doručený súdu prvej inštancie dňa 12.05.2016 a žalovanej na pojednávaní dňa 16.05.2016. Túto skutočnosť nerozporevala ani žalovaná, keď už na pojednávaní dňa 15.06.2016 tvrdila, že žalobca porušil zákonnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 793 ods. 1 OZ a zároveň konštatovala, že k poškodeniu ľavého kolena došlo u žalobcu pred vznikom poistenia. Žalobca jednoznačne konštatoval, že žalovaná sa už v roku 2016 dozvedela o skutočnostiach, na základe ktorých odstúpila od poisťnej zmluvy podaním doručeným súdu prvej inštancie až dňa 21.06.2017.

12. Následne žalovaná súdu prvej inštancie doručila písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu, k obsahu vzájomnej žaloby. Žalovaná konštatovala, že stihla lehotu troch mesiacov na odstúpenie od poisťnej zmluvy zmysle ustanovenia § 802 ods. 1 OZ. Žalovaná konštatovala, že na pojednávaní konanom dňa 15.06.2016 sa vyjadrila k oprávneniu odstúpiť od poisťnej zmluvy, z dôvodu naplnenia podmienky v zmysle oddielu I, článok 27 ods. 1 písm. g) VPP. Ide o rozdielnu právnu argumentáciu, kde sa nevyžaduje preukázať vedomosti porušenia podmienok podľa ustanovenia § 793 OZ. Žalovaná konštatovala vzhľadom na záver znaleckého posudku číslo 15/2017, ktorý bol vypracovaný súdom ustanoveným znalcom F. J. B., že žalobca bol povinný oznámiť pri dojednaní poisťnej zmluvy, že utrpel v krátkom časovom období pred uzavretím poisťnej zmluvy úraz na ľavej nohe. Žalovaná konštatovala, že až doručením znaleckého posudku č. 15/2017 bola preukázaná vedomosť žalovanej o porušení povinnosti žalobcom, podľa ustanovenia § 793 ods. 1 OZ. Žalovaná nemohla kvalifikovane odstúpiť od poisťnej zmluvy len pri zistení, že žalobca mal zranené ľavé koleno, tesne pred uzavretím poisťnej zmluvy. V tomto čase, podľa vyjadrenia žalovanej, nebolo zrejmé, či povinnosť oznámiť túto skutočnosť žalobca vedome porušil. Na základe záverov znaleckého posudku číslo 15/2017, podľa názoru žalovanej, bolo jednoznačne preukázané, že zranenie ľavého kolena muselo zanechať trvalé následky na zdraví žalobcu, čím bola jednoznačne preukázaná vedomosť žalobcu, že trvalé následky má, a že bol povinný túto skutočnosť oznámiť žalovanej pri uzavretí poisťnej zmluvy. Žalovaná ďalej konštatovala, že dostatočným dôkazom toho, či by uzavrela alebo neuzavrela poisťnú zmluvu so žalobcom je tá skutočnosť, že žalovaná v poisťnej zmluve vylúčila akékoľvek plnenia týkajúce sa pravého kolena, na základe informácie poskytnutej žalobcom v zdravotnom dotazníku o zranení pravého kolena z roku 2004.

13. Následne ešte žalobca súdu prvej inštancie doručil vyjadrenie k citovanému vyjadreniu žalovanej, v ktorom konštatoval, že znalci F. J. B. ako aj F. B. E. Á. Z. W. potvrdili, podľa názoru žalobcu, že úraz zo dňa 01.02.2011 nezanechal na zdraví žalobcu žiadne trvalé následky na zdraví, v ostatnom žalobca zotrval na svojom písomnom vyjadrení k obsahu vzájomnej žaloby.

14. Na pojednávaní súdu prvej inštancie žalobca vo vzťahu k uvedeniu dôvodu odstúpenia žalovanou od poisťnej zmluvy uviedol, že žalovaná odstúpila od poisťnej zmluvy v zmysle ustanovenia § 802 ods. 1 OZ s poukazom na článok 27 ods. 1 písm. h) VPP. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že podľa článku 27 ods. 1 písm. h) VPP je uvedené, že poistenie môže zaniknúť uplynutím troch mesiacov od splatnosti poisťného za prvé poisťné obdobie. Uvedené ustanovenie neuvádza žiadnu možnosť odstúpenia žalovanej od poisťnej zmluvy. Ak žalovaná chcela odstúpiť od poisťnej zmluvy, mala podľa neho využiť písm. g) VPP, ktoré možnosti odstúpenia od poisťnej zmluvy upravuje. Pokiaľ žalovaná odstúpila od poisťnej zmluvy podľa ustanovenia § 802 OZ, mala povinnosť v odstúpení od zmluvy uviesť presné dôvody, o ktoré opiera

odstúpenie od zmluvy, ktoré však v bode 12. písomného podania uvedené žalovanou neboli. Žalobca zároveň konštatoval, že ak by aj súd prvej inštancie uznal niektoré, žalovanou uvádzané, skutkové tvrdenia, pre ktoré odstúpila žalovaná od poistnej zmluvy, tak žalobca opäť konštatoval, že nebol povinný, v zmysle ustanovenia § 793 ods. 1, oznámiť pri dojednaní poistnej zmluvy, že utrpel v krátkom časovom období pred uzavretím poistnej zmluvy zranenie na ľavej nohe. Ak by takúto povinnosť žalobca predsa len mal tak, tieto skutočnosti boli žalobcom žalovanej oznámené už v roku 2016, keď žalobca v roku 2016 doručil súdu prvej inštancie lekárske správy a na pojednávaní konanom dňa 16.05.2016 bol žalovanej doručený znalecký posudok č. 12/2016 znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o.. Mal za to, že najneskôr týmto dňom začala plynúť žalovanej trojmesačná lehota na odstúpenie od poistnej zmluvy. Žalovaná však tvrdí, že odstúpila od poistnej zmluvy po doručení znaleckého posudku vypracovaného súdom prvej inštancie ustanoveným znalcom F.. J.. B., no znalecká organizácia MED-PRO-ORTO, s.r.o. vychádzala pri spracovaní znaleckého posudku z tých istých lekárske správ, ktoré žalobca predložil už v roku 2016 a na základe ktorých bol spracovaný znalecký posudok aj súdom prvej inštancie ustanoveným znalcom F.. J.. B.. Žalovaná na pojednávaní jednoznačne konštatovala, že od poistnej zmluvy odstúpila až po doručení znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný súdom prvej inštancie ustanoveným znalcom. Vo vzťahu k uvedenému dôvodu odstúpenia od zmluvy podľa článku 27 ods. 1 písm. h) VPP žalovaná uviedla, že došlo k chybe v písaní a mala na mysli, že od poistnej zmluvy odstupuje v zmysle písmena g) VPP. Žalovaná konštatovala, že právny úkon je potrebné hodnotiť podľa obsahu a nie podľa formy. V tomto kontexte žalovaná poukázala aj na písomné vyjadrenie zo dňa 06.06.2018, v ktorom konkretizovala dôvod odstúpenia od poistnej zmluvy za naplnenia podmienok v zmysle odd. I, čl. 27, ods. 1, o písmeno g) VPP. Žalovaná zároveň konštatovala, že žalobcovi bola na pojednávaní konanom dňa 04.04.2016 uložená povinnosť predložiť lekársku dokumentáciu týkajúcu sa zranenia jeho ľavého kolena, žalobca na pojednávaní dňa 16.05.2016 doručil znalecký posudok vypracovaný spoločnosťou MED-PRO-ORTO, s.r.o., a následne na pojednávaní konanom dňa 15.06.2016 bolo pojednávanie odročené na neurčito za účelom vypracovania znaleckého posudku súdom prvej inštancie ustanoveným znalcom. Z dovtedy vedeného súdneho konania žalovaná nemala vedomosť o úraze ľavého kolena žalobcu, ktorý utrpel vo februári roku 2011. Až na základe súdom prvej inštancie ustanoveným znalcom bolo zistené a preukázané, že toto poranenie ľavého kolena utrpené vo februári roku 2011 má závažný vplyv nielen na celé konanie, ale aj na spätné účinky uzavretia poistnej zmluvy.

15. Na pojednávaní konanom dňa 10.02.2020 súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom ním ustanoveného znalca F.. J. B., ktorý jednoznačne zotrval na záveroch znaleckého posudku číslo 15/ 2017. Na pojednávaní bol realizovaný aj výsluch znalca F.. B. E.Á.Z.M.O., ktorý taktiež zotrval na záveroch uvádzaných v citovaných posudkoch vypracovaných spoločnosťou MED-PRO-ORTO, s.r.o. číslo 12/2016 a posudku číslo 27/2017, oba podpísané F.. B. E. ako osobou zodpovednou za výkon znaleckej činnosti.

16. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 100 ods.1, 2 OZ, § 101 OZ, § 104 OZ, § 788 ods. 1, 2 a 3 OZ, § 790 písm. b) OZ, § 791 ods. 1, 2 veta prvá OZ, § 793 ods. 1 OZ, § 797 ods. 1, 2 a 3 OZ, § 799 ods. 1, 2 a 3 OZ, podľa oddielu I, článku 3 ods. 1 VPP, podľa oddielu I, článku 6 bod 6 a 12. VPP, podľa oddielu I, článku 22, bod 5, 6, 8 a 9 VPP, podľa § 802 ods. 1, 2 OZ, podľa oddielu I, článku 27 bod 1., písm. g) VPP.

17. Medzi stranami sporu mal za nesporné, že dňa 16.3.2011 uzatvorili poistnú zmluvu v písomnej forme, žalovaná žalobcovi na potvrdenie uzatvorenia poistnej zmluvy vydala poistku, súčasťou poistnej zmluvy boli Všeobecné poistné podmienky pre úrazové poistenie - 2009/1.

18. Pripomenul, že žalovaná vzniesla v konaní námietku premlčania uplatneného nároku žalobcom. Žalovaná konštatovala, že úraz, na základe ktorého si žalobca nárok uplatnil, utrpel žalobca dňa 22.3.2011. Vzhľadom na citované ustanovenie § 101 a § 104 OZ posledný deň lehoty na podanie žaloby bol podľa žalovanej 22.03.2015, žaloba bola doručená súdu až dňa 30.04.2015, podľa názoru žalovanej po uplynutí premlčacej doby.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že trvalé následky v dôsledku poistnej udalosti na zdraví žalobcu boli konštatované až 26.09.2013 v správe vypracovanej F.. B. E.Z.W.F.. Žalobca v marci roku 2014 požiadal žalovanú o vyplatenie poistného plnenia. Podľa oddielu I, článku 6, bodu 1. VPP plnenie sa poskytuje v prípade, ak úraz spôsobil trvalé telesné poškodenie

poisteného. Podľa bodu 2. uvedeného článku poisťiteľ je povinný vyplatiť toľko percent z poistnej sumy pre trvalé následky úrazu, koľkým percentám zodpovedá podľa oceňovacích tabuliek rozsah trvalých následkov na zdraví poisteného po ich ustálení, najskôr však po uplynutí jedného roka odo dňa úrazu. V prípade, že sa následky neustálili do štyroch rokov odo dňa úrazu, je poisťiteľ povinný vyplatiť toľko percent z poistnej sumy pre trvalé následky úrazu, koľkým percentám zodpovedá ich stav ku koncu tejto lehoty.

20. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca žalobu súdu doručil včas, keďže žalobca bol v dňoch 06.09. až 07.09.2013 operovaný na D.. H. - K. A. V. E. R. Z. Q. C. T. F. V. B.. Vychádzal z toho, že v správe ošetrojúceho lekára k trvalým následkom úrazu vyplnenej na tlačive žalovanej F. B. E.Á.Z.W.F. je uvedený opis trvalých následkov na zdraví žalobcu v dôsledku utrpeného úrazu na strane žalobcu dňa 22.03.2011. Predmetná správa bola vypracovaná 26.09.2013.

21. Následne skúmal, či došlo na strane žalobcu k poistnej udalosti, rozsah trvalých následkov poistnej udalosti na zdraví žalobcu a príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou a trvalými následkami na zdraví žalobcu, so vznikom ktorých by žalobcovi vznikol nárok na poistné plnenie v zmysle uzatvorenej poistnej zmluvy so žalovanou dňa 16.3.2011, na základe ktorej by žalovaná bola povinná poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v žalovanom rozsahu. Na základe vykonaného dokazovania nepovažoval za jednoznačne preukázaný priebeh vzniku poistnej udalosti na strane žalobcu dňa 22.3.2011. Poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v žalobe priebeh úrazového deja vôbec neopísal, len konštatoval, že tento úraz utrpel. Žalobca ním vnímanú poistnú udalosť oznámil žalovanej až dňa 06.09.2011. Na pojednávaní konanom dňa 04.04.2016 bol súdom prvej inštancie realizovaný výsluch žalobcu, ktorý uviedol, že k úrazu dňa 22.03.2011 došlo tak, že išiel k mame orezávať stromy, zobral rebrík a keď vystúpil na rebrík, rebrík sa zlomil, žalobca spadol, koleno sa mu zachytilo medzi sprušie, následne žalobca uviedol, že mu koleno opuchlo a išiel k ortopédovi. Z obsahu lekárskej správy vypracovanej F. B. E.Z.W.F. súd prvej inštancie vyvodil, že žalobca ošetrojúcemu lekárovi pri ošetrení ľavej dolnej končatiny v deň vzniku úrazu dňa 22.3.2011 opísal priebeh vzniku úrazu tak, že pri orezávaní stromov sa pošmykol a zle doskočil z rebríka, podvrhol si ľavé koleno, pocítil prasknutie. Z obsahu tlačiva doručeného žalobcom žalovanej dňa 20.09.2011 mal za zrejmé, že žalobca priebeh úrazového deja opísal tak, že dňa 22.03.2011 pri orezávaní stromov spadol z rebríka a noha mu ostala zakliesnená v rebríku. Konštatoval, že žalobca počas vedenia konania uviedol, že pred uzatvorením poistnej zmluvy utrpel dňa 1.2.2011 úraz ľavého kolena, ktorý bol žalobcom ako aj znaleckou organizáciou MED-PRO-ORTO, s.r.o. opísaný ako banálny úraz. Súd prvej inštancie na základe výpovede žalobcu, ako aj na základe obsahu lekárskej správy a znaleckých posudkov vypracovaných F. J. B. a znaleckou organizáciou MED-PRO-ORTO, s.r.o., aj napriek nejednoznačnému opísaniu priebehu poistnej udalosti žalobcom zo dňa 22.3.2011, pracoval s verziou, že žalobca dňa 22.3.2011 utrpel úraz. Udalosť zo dňa 22.3.2011, aj napriek opísanému rozsahu žalobcom a znaleckou spoločnosťou MED-PRO-ORTO, s.r.o., nepovažoval za poistnú udalosť, v ktorej výhradnej príčinnej súvislosti nastali u žalobcu trvalé následky, v súvislosti s ktorými by žalobcovi vznikol nárok ako poistenému na vyplatenie ním ustáleného a žalovaného poistného plnenia a v dôsledku ktorých by žalovanej vznikla povinnosť ako poisťovni tieto trvalé následky odškodniť, v zmysle uzatvorenej poistnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom dňa 16.3.2011. K uvedenému záveru dospel z dôvodu, že súdom ustanovený znalec F. J. B. v znaleckom posudku číslo 15/2017 ako aj na pojednávaní konanom dňa 10.2.2020 jednoznačne uviedol, že z medicínskeho hľadiska nie je možné odlíšiť následky úrazu na zdraví žalobcu pri úraze zo dňa 01.2.2011 a pri úraze zo dňa 22.03.2011. Zároveň znalec konštatoval, že je isté, že drobné vtláčenie - zlomenina kosti spodnej časti stehnovkej kosti s opuchom príľahlej kosti s veľkou pravdepodobnosťou viedlo k vzniku ťažšieho stupňa artrózy v ľavom kolennom zhybe. Znalec taktiež uviedol, že je možné očakávať, že čiastočné poškodenie vnútorného postranného väzu kolena mohlo podstatnou mierou viesť k oslabeniu predného skríženého väzu, čiže pri úraze zo dňa 22.03.2011 mohol aj menší úrazový dej (menšej intenzity ako zvyčajne) viesť k úplnému poškodeniu predného skríženého väzu. Znalec spochybnil popis klinického stavu pri vyšetrení žalobcu dňa 15.03.2011 (realizovaného vo vzťahu k prvému poraneniu ľavého kolena žalobcu v dôsledku úrazu utrpeného žalobcom dňa 1.2.2011), ktorého obsah znalec hodnotil ako kontroverzný z dôvodu, že pokiaľ má klient plnú hybnosť v kolennom zhybe, je dosť nepochopiteľný popis nemožnosti nevykonania drepu, čo by značilo buď obmedzenie hybnosti v kolennom zhybe, eventuálne nejaký tip poranenia mäkkého kolena.

Podľa názoru súdu prvej inštancie ak by zranenie žalobcu utrpené dňa 1.2.2011 bolo podľa jeho vyjadrenia a vyjadrenia znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o. len banálnym zranením, tak by nemal dôvod súdom ustanovený znalec spochybňovať popis klinického stavu pri vyšetrení žalobcu

dňa 15.03.2011 realizovaného vo vzťahu k prvému poraneniu ľavého kolena žalobcu v dôsledku úrazu utrpeného žalobcom dňa 1.2.2011, ktorého obsah znalec hodnotil ako kontroverzný z dôvodu, že pokiaľ mal žalobca plnú hybnosť v kolennom zhybe, je dosť nepochopiteľný popis nemožnosti nevykonania drepu, čo by značilo buď obmedzenie hybnosti v kolennom zhybe, eventuálne nejaký tip poranenia mäkkého kolena.

22. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania závery znaleckých posudkov znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o. nevyhodnotil ako správne vo vzťahu k jednoznačnému vyjadreniu sa F. J. B. na pojednávaní konanom dňa 10.2.2020, na ktorom jednoznačne aj po vypočutí si výpovede F. B. E., znalec F. J. B. zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 15/2017. Žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, keďže vychádzal zo zistenia, že z medicínskeho hľadiska nie je možné odlíšiť následky úrazu na zdraví žalobcu pri úraze zo dňa 01.2.2011 a pri úraze zo dňa 22.03.2011. V tomto kontexte uviedol, že podľa oddielu I, článku 3, bodu 1. VPP poistnou udalosťou je úraz, ak nie je dohodnuté inak. Úraz je udalosťou nezávislou od vôle poisteného, ktorá neočakávaným, náhlým a neprerušeným pôsobením vonkajších síl spôsobila objektívne zistiteľné alebo viditeľné ujmy na zdraví poisteného (oddiel I, článku 1, bodu 13. VPP). Nárok poistenému na vyplatenie poistného plnenia vzniká až po uzatvorení poistnej zmluvy a za predpokladu, že poistná udalosť a následky poistnej udalosti nastanú na strane poisteného až po uzatvorení poistnej zmluvy.

23. O vzájomnej žalobe žalovanej konal v zmysle § 147 ods. 1, 2 a 3 CSP. Konštatoval, že v záujme hospodárnosti konania umožňuje Civilný sporový poriadok, aby si žalovaný svoj prípadný nárok voči žalobcovi efektívne uplatnil vzájomnou žalobou. Napriek tomu, že žalobca sa po začatí sporového konania nachádza v pozícii pána sporu, dispozičný princíp oprávňuje žalovaného vzájomnou žalobou dosiahnuť to, že v pôvodnom konaní bude súčasne prejednaný aj jeho nárok a o oboch nárokoch bude rozhodnuté spoločne, keď vzájomná žaloba nie podmienená súhlasom žalobcu a môže byť podaná aj proti jeho vôli. Vo svojej podstate považoval vzájomnú žalobu za štandardnú žalobu v zmysle § 131 CSP a nasl., s tým rozdielom, že bola podaná v už začatom spore. Pri vzájomnej žalobe musí ostať zachovaný pôvodný okruh sporových strán, ktorý bol vymedzený žalobou (možnosť realizácie úkonov podľa § 79 a 80 CSP tým nie je dotknutá). Na vzájomnú žalobu je teda legitimovaný výlučne žalovaný a musí smerovať proti žalobcovi. Právo žalobcu a vzájomnou žalobou uplatnené právo žalovaného nemusia byť rovnakého druhu. Pokiaľ však medzi stranami ide o vzájomné pohľadávky na plnenie rovnakého druhu (typicky peňažné plnenie), z povahy vzájomnej žaloby vyplýva, že žalovaný pôvodne žalobou uplatnenú pohľadávku žalobcu popiera. Inak by bol jeho procesný úkon z hľadiska obsahu de iure kompenzačnou námietkou, ktorou dochádza podľa hmotného práva k zániku záväzku a povahu vzájomnej žaloby má iba prevyšujúci nárok žalovaného, ak je jeho pohľadávka uplatnená vo väčšom rozsahu ako pohľadávka žalobcu. Ak žalovaný žalobou uplatnený nárok popiera, nemožno procesný úkon, ktorým sa v prebiehajúcom konaní domáha plnenia od žalobcu, považovať za kompenzačnú námietku podľa § 147 ods. 2 CSP. V takom prípade ide vždy o vzájomnú žalobu, a to aj pokiaľ je žalovaným uplatňovaná nižšia pohľadávka než je žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu.

24. Súd prvej inštancie zamietol vzájomnú žalobu žalovanej doručенú mu dňa 21.6.2017. Žalovaná dôvod odstúpenia od poistnej zmluvy, uzatvorenej so žalobcom, vymedzila v bode dvanásť písomného podania tak, že žalovanej v zmysle ustanovenia § 802 ods. 1 OZ s poukazom na článok 27 ods. 1 písm. h) VPP vznikol v dôsledku porušenia povinností žalobcom nárok na odstúpenie od poistnej zmluvy. Žalovaná sa zároveň domáhala, aby súd zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 12 200 eur, ktoré mu vyplatila počas likvidácie poistnej udalosti.

25. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovanej vzniklo oprávnenie od poistnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom dňa 16.3.2011 odstúpiť už v čase, keď žalovanej bol doručенý znalecký posudok č. 12/2016 vypracovaný znaleckou organizáciou MED-PRO-ORTO, s.r.o. na pojednávaní konanom dňa 16.5.2016, v ktorom bolo konštatované, že žalobca utrpel úraz ľavej dolnej končatiny dňa 1.2.2011. Dospel k záveru, že žalovaná teda mohla účinne od poistnej zmluvy odstúpiť do 16.8.2016. Uviedol, že žalovaná dôvod odstúpenia od poistnej zmluvy vymedzila len s odkazom na ustanovenie § 802 ods. 1 OZ s poukazom na článok 27 ods. 1 písm. h) VPP bez akéhokoľvek skutkového vymedzenia. Ak by mal za to, že žalovanej vznikol nárok na odstúpenie od poistnej zmluvy uzavretej so žalobcom až doručенím znaleckého posudku č. 15/2007 vypracovaného súdom ustanoveným znalcom, tak konštatoval, že taktiež by musel vzájomnú žalobu žalovanej zamietnuť, nakoľko žalovaná nesprávne a skutkovo neurčito vymedzila dôvod odstúpenia od poistnej zmluvy. Žalovaná síce počas konania

argumentovala, že pri písaní dôvodu odstúpenia od poistnej zmluvy došlo k chybe v písaní tak, že správne mal byť dôvod odstúpenia od poistnej zmluvy vymedzený s odkazom na článok 27 bod. 1 písm. g) VPP a nie h/, ktorý bol ako dôvod odstúpenia od poistnej zmluvy uvedený. Zaujal názor, že by takúto obranu mohol akceptovať iba v prípade, ak by výpovedný dôvod bol aj riadne a nezameniteľne slovne skutkovo vymedzený.

26. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,9 %. Pri ustálení nároku na náhradu trov konania vychádzal z pomeru úspechu žalovanej a žalobcu vo vzťahu k uplatneným nárokom oboch strán sporu v konaní.

27. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby žalobcu a súvisiaceho výroku o nároku na náhradu trov konania podal riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca a žiadal ho v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmeniť a jeho žalobe v celosti vyhovieť, a to v zmysle ustanovenia § 365 CSP, keď ako odvolací dôvod žalobca uviedol, že:

- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Žalobca mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne, keď v prvom rade má súd v zmysle CSP v odôvodnení jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykoná, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax, pričom „K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí aj právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené.“ (odôvodnenie uznesenia NS SR z 12.05.2011, sp.zn. 8Sžo/122/2010). Taktiež „Ústavný súd SR už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (odôvodnenie uznesenia NS SR z 30.11.2009, sp.zn.: 2Cdo/238/2008). Bol tohto názoru, že písomné vyhotovenie rozhodnutia sa javí na prvý pohľad byť kvantitatívne rozsiahle, avšak po bližšej analýze je podľa neho zrejmé, že tomu nie tak. Z rozboru odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyvodil, že skutočné odôvodnenie nespĺňa zákonné náležitosti a podmienky, nakoľko súd prvej inštancie ako dôvod rozhodnutia uvádza len skutočnosti, ktoré majú potvrdzovať a odôvodňovať jeho rozhodnutie, ale vôbec neuvádza, prečo nezobral do úvahy ostatné skutočnosti (svedčiace v prospech žalobcu), prípadne prečo ich považuje za rozporné, nezákonné, nepodstatné. Mal za to, že súd prvej inštancie selektívne vybral len tie skutočnosti, ktoré mu pre jeho rozhodnutie vyhovovali. V podstate založil svoje rozhodnutie len na tom, že poistnú udalosť zo dňa 22.03.2011 nepovažuje za poistnú udalosť, v ktorej výhradne príčinnej súvislosti nastali u žalobcu trvalé následky, v súvislosti s ktorými by žalobcovi vznikol nárok ako poistenému na vyplatenie ním ustáleného a žalovaného poistného plnenia. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, v celom rozsahu zotrval na všetkých dovtedajších vyjadreniach a tvrdeniach, pričom zdôraznil, že má v celom procese postavenie spotrebiteľa. Je to odôvodnené tým, že vo vzťahu k žalovanému podpisoval jasnú formulárovú zmluvu bez možnosti ovplyvnenia jej obsahu. Spotrebiteľsky vzťah je daný aj tým, aké má postavenie žalovaný ako silná poisťovacia spoločnosť a žalobca ako fyzická osoba. Pre uvedené sú neprijateľné akékoľvek podmienky, ktoré sú v zrejmom nepomere medzi žalobcom a žalovaným, najmä ak ide o možnosti sa domáhať nároku zo zmluvy a ako príklad uviedol zákonom priamo stanovené neprijateľné podmienky:

- oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.

Poukázal najmä na to, že je neprípustné, aby výšku poistného plnenia mohol určovať len žalovaný na základe svojho rozhodnutia alebo len zmluvný lekár žalovaného (zrejma absencia nezávislosti a

nestrannosti). Tiež rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku žalovaného na trovy konania vo výške 75,9% považoval za nesprávne, nakoľko:

- 1) žalobca má postavenie spotrebiteľa,
- 2) prítomnosť neprijateľných podmienok, ktoré zrejším spôsobom zasiahli do možnosti uplatňovať žalobcovi svoje práva na súde, keď žalobca musel svoju žalobu podávať aj pre nespoluprácu žalovaného pri predložení oceňovacích tabuliek (žalobcovi na jeho žiadosti bola predložená len jedná strana a skutočné oceňovacie tabuľky boli žalovaným predložené až počas pojednávania),
- 3) nejasnosť, resp. nemožnosť zistenia, ako sa žalovaný dopracoval k stanoveniu výšky poistného plnenia pre žalobcu (listy žalobcu obsahovali len výšky poistného plnenia bez akéhokoľvek zdôvodnenia ako k tomu došiel a žalobca musel o stanovisko zmluvného lekára žiadať),
- 4) ekonomická sila žalovaného (silný hráč na poistnom trhu),
- 5) rozhodnutie závislé na znaleckom posudku

Súd prvej inštancie mal podľa neho zohľadniť ako okolnosti hodné osobitného zreteľa to, že sa na vzniku trov konania výrazne podieľal samotný žalovaný.

28. K odstúpeniu od poistnej zmluvy žalovanou a k vzájomnej žalobe uviedol, že text odstúpenia žalovaného od poistnej zmluvy sa nachádza výlučne v liste zo dňa 19. júna 2017 a to v bode 12. Uvedené odstúpenie od zmluvy považoval za právne neprípustné a teda neplatné lebo nie je určité, jasné a zrozumiteľné, keď v uvedenom odstúpení od zmluvy žalovaný neuvádza žiadne skutkové dôvody, pre ktoré od poistenej zmluvy odstupuje - je teda nezrozumiteľné (akékoľvek následne doplňovanie tohto úkonu neskôr je podľa žalobcu neprípustné a na tento úkon sa treba pozerať právne prísne, tak aby nemohol vyvolať žiadne pochybnosti). Dal do pozornosti, že uvedené odstúpenie od poistenej zmluvy v bode 12 výlučne uvádza, že žalovaný odstupuje podľa § 802 ods. 1 OZ a v zmysle čl. 27, ods. 1, písm. h) VPP (Všeobecné poistné podmienky), pričom však reálny skutkový dôvod, ktorý by bolo možné podriaďiť pod písm. h) VPP nikdy neuviedol (uvedené písm. h) VPP ani možnosť odstúpenia od zmluvy neuvádza a rieši úplne inú otázku zmluvného vzťahu) a nepreukázal a rovnako tak ani k § 802 ods. 1 OZ. Žalovaný sa následne svojimi vyjadreniami bráni, že sa v písm. h) pomýlil a že to malo byť písm. g), ale takáto zámena a akceptácia je podľa žalobcu právne neprípustná a absurdná, nakoľko by mohol takto žalovaný meniť spätne všetko, čo ho napadne. V záujme právnej istoty uviedol, že v bode 10 listu zo dňa 19. júna 2017 žalovaný uvádza, že pri dojednaní poistnej zmluvy mal žalobca oznámiť žalovanému, že došlo k „úrazu na ľavej nohe“. Dal do pozornosti, že ust. § 802 OZ umožňuje žalovanému odstúpiť od zmluvy výlučne v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o informácii, ktorá mala byť uvedená ako správna odpoveď (uvedené uvádza komentár k OZ) - t.j. oznámenie o úraze ľavej nohy, keď o tejto informácii/správne, teda o úraze ľavej nohy sa žalovaný dozvedel najneskôr na pojednávaní dňa 16.05.2016, keď mu boli zároveň dané do sféry dispozície lekárske správy, potvrdzujúce úraz ľavej nohy a tiež znalecký posudok znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o., ktorý tieto lekárske správy v celom rozsahu obsahuje a potvrdzuje poranenie ľavého kolena dňa 1.2.2011. Lekárske správy zaslal žalobca súdu prvej inštancie listom zo dňa 26.04.2016 a súd prvej inštancie v zápisnici z pojednávania zo dňa 16.05.2016 jasne uvádza, že strany sporu oboznámil s obsahom spisu a aj je výslovne uvedené, že aj s doručenými lekárske správy na čl. 219-227 (žalovaný teda o nich vedel a mal možnosť si v spise pozrieť). Rovnako tak aj sám žalovaný uvádza v liste zo dňa 19.06.2017 v bode 6, že už na pojednávaní zo dňa 15.06.2016 tvrdil, že žalobca porušil zákonnú povinnosť v zmysle § 793. Z uvedeného vyvodil, že ak chcel žalovaný od poistnej zmluvy odstúpiť (teda mal za to, že žalobca porušil povinnosť § 793 ods. 1 OP, čo žalobca popiera) mal tak urobiť výlučne v lehote 3 mesiacov, keď mu bola daná informácia (minimálne teda dňa 16.05.2016) o poranení ľavého kolena dňa 1.2.2011, pričom mu boli okrem tejto informácie poskytnuté aj lekárske správy a znalecký posudok o poranení ľavého kolena. Najneskôr tento deň mu teda boli poskytnuté tie informácie s listinami, o ktorých mal vedomosť žalobca pred uzatvorením poistnej zmluvy (resp. ešte viac - ako napr. predloženie znaleckého posudku) a ktoré mu mohol pred uzatvorením poistnej zmluvy poskytnúť. Iné listiny a informácie pred uzatvorením poistnej zmluvy žalobca nemal. Žalovaný môže odstupovať len ohľadne tých informácií, o ktorých mal vedomosť žalobca a ktoré by mu mal uviesť žalobca pred uzatvorením poistnej zmluvy a tie mu boli predložené najneskôr dňa 16.05.2016. Akékoľvek odstúpenie od poistnej zmluvy po uplynutí tejto lehoty pre poranenie ľavého kolena mal z toho dôvodu za neplatné, pričom aj znalci vychádzali z týchto istých lekárske správy predložených žalovanému. V súvislosti s tým sa stále pridŕžoval aj tvrdenia z listu zo dňa 13.03.2018, že k porušeniu § 793 ods. 1 OZ zo strany žalobcu nedošlo a teda dôvod na odstúpenie od poistnej zmluvy ani nikdy nebol - neurčitost' otázok zo strany žalovaného pred uzatvorením poistnej zmluvy. Z hore uvedených dôvodov tak mal za to, že nie je žiadny zákonný dôvod na podanie a úspešnosť vzájomnej žaloby žalovaným. V

tejto súvislosti s odstúpením od zmluvy a nároku na vrátenie sumy 12.200,- eur uplatneným vzájomnou žalobou poukázal na to, že žalobca uhradil v zmysle uzatvorenej poisťnej zmluvy žalovanému poisťné (platby boli realizované štvrťročne) vo výške 2.950,57 eur, ktoré by muselo byť minimálne v tejto výške započítané/odpočítané. Žalovaný napriek uvedenej sume 2.950,57 eur uplatňuje nezákonne celú sumu 12.200 eur, na ktorú podľa žalobcu aj tak vo zvyšku alebo celej sume nemá nárok. Doložil prehľad platieb poisťného žalobcom k zániku poistenia na základe výpovede poisťnej zmluvy žalovaným zo dňa 6.3.2015 (výpoveď v prílohe):

1) marec 2011	173,55 EUR
2) 22.6.2011	173,55 EUR
3) 29.9.2011	173,55 EUR
4) 8.12.2011	173,55 EUR
5) 27.3.2012	173,55 EUR
6) 30.6.2012	173,55 EUR
7) 28.9.2012	173,57 EUR
8) 10.12.2012	173,57 EUR
9) 11.3.2013	173,57 EUR
10) 28.6.2013	173,57 EUR
11) 27.9.2013	173,57 EUR
12) 28.12.2013	173,57 EUR
13) 26.3.2014	173,57 EUR
14) 17.6.2014	173,57 EUR
15) 27.9.2014	173,57 EUR
16) 9.12.2014	173,57 EUR
17) 20.3.2015	173,57 EUR

29. Vo vzťahu k premlčaniu žalobca v odvolaní uviedol, že premlčacia lehota je v podstate 4 roky (3 roky samotná premlčacia doba a začína plynúť rok po poisťnej udalosti), s tým, že poisťná udalosť nie deň úrazu 22.03.2011, ale deň, kedy sa trvalé následky ustálili a teda bolo ich možné nabodovať/ohodnotiť teda stanoviť ich výšku v peňažnom vyjadrení. Trvalé následky sa nemôžu začať premlčovať skôr (teda od dňa úrazu), ak ani ešte nie je zrejmé, či vzniknú a aké budú. Vyjadril názor, že v tomto smere bola podaná žaloba ako aj jej rozšírenie (rozšírenie zo dňa 27.05.2016) podané počas plynutia premlčacej doby. Žalobca mal za to, že má nárok na vyššiu sumu poisťného plnenia, aké najprv žaloval a pre uvedené rozšíril žalobu, keď ako vyvodil z uzatvorenej poisťnej zmluvy sa dojednálo poisťné podmienky pre trvalé následky úrazu s progresiou 350%, čo znamená, že platil vyššie ako bežné poisťné a má nárok na vyššie poisťné plnenia ako bežné poisťné plnenie. Ako vyplýva podľa žalobcu zo zmluvy (zmluvné dojednania) a zo všeobecných poisťných podmienok pre úrazové poistenie (článok 6 ods. 9. písm. a)): „pri poistení trvalých následkov úrazu s progresiou je percentuálne plnenie z poisťnej zmluvy pre trvalé následky úrazu súčtom rozsahu trvalých následkov neprevyšujúcich 25%, trojnásobku rozsahu trvalých následkov prevyšujúcich 25% a neprevyšujúcich 50% a päťnásobku rozsahu trvalých následkov prevyšujúcich 50%. Zdôraznil, že sa domáha celkovo sumy 101.250,- eur. Keďže mal žalobca uzatvorenú poisťnú zmluvu s progresiou 350%, ktorá mu umožňuje žiadať až trojnásobok resp. päťnásobok trvalých následkov, rozhodol sa uplatniť (rozšíriť žalobu) vyššiu sumu poisťného plnenia. Pri určovaní tejto výšky vychádzal žalobca z toho, že má podľa oceňovacích tabuliek nárok na trvalé následky vo výške 49% zo sumy 75.000 eur, t.j. 36.750 eur, a progresia (rozmedzie 25-50%) mu umožňuje túto sumu strojnásobiť na sumu 110.250 eur. Keďže časť plnenia vo výške 9.000 eur už bola zaplatená, mal žalobca za to, že má nárok minimálne na sumu 101.250,- eur.

30. Poukázal na to, že súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie výlučne o to, že žaloba je nedôvodná v celom rozsahu, keďže údaje z medicínskeho hľadiska nie je možné odlišiť následky úrazu na zdraví žalobcu pri úraze zo dňa 01.02.2011 a pri úraze zo dňa 22.03.2011. Uvedený právny názor súdu prvej inštancie a tým aj rozhodnutie v tejto časti považoval za nesprávne a mal za to, že súd prvej inštancie neprávne vyhodnotil zistené skutkové okolnosti. Uviedol, že aj keby sa tieto následky úrazu na zdraví žalobcu pri úraze zo dňa 01.02.2011 a pri úraze zo dňa 22.03.2011 nedali odlišiť (čo poprel), nie je možné z tohto dôvodu vylúčiť žalobcu s nárokov z poisťnej zmluvy, nakoľko by sa mu zabránilo v prístupe k spravodlivému uplatneniu nárokov a v prístupe k spravodlivosti ako celku, nakoľko aj všeobecné poisťné podmienky (sú prílohou poisťnej zmluvy a aj súčasťou súdneho spisu) v článku 6 ods. 6 počítajú s možnosťou zníženia uplatneného nároku o rozsah funkčného postihnutia pred úrazom. Vykol súdu prvej inštancie, že svoje rozhodnutie oprel len o vyjadrenie znalca F.. J. B., ktorý vo svojom znaleckom posudku

pracoval s pojmami ako „možnosť“, „mohlo podstatnou mierou“, „s veľkou pravdepodobnosťou, ale nikdy nepotvrdil istotu a teda príčinnú súvislosť úrazu zo dňa 01.02.2011 s úrazom zo dňa 22.03.2011, t.j. znalec nekonštatuje, že sa tak „stalo“ a teda neverifikuje jednoznačnosť. Dal do pozornosti, že podľa znaleckého posudku a aj výpovede znalca F. B. (str. 2 zápisnice z pojednávania zo dňa 10.02.2020) mohlo mať zranenie zo dňa 1.2.2011 čiastočne vplyv na následky zranenia utrpeného dňa 22.03.2011. Znalec B. teda podľa žalobcu konštatuje len možnosť čiastočného vplyvu prvého zranenia na druhé zranenie a teda nezistil, že prvé zranenie „malo“ vplyv na druhé zranenie. Mal za to, že znalec F. E.Á.Z.W. jasne konštatuje, že trvalé následky možno veľmi exaktne a presne oddeliť a tvrdí, že prvý úraz ľavého kolena zo dňa 1.2.2011 bol banálnym zranením, ktorý žiadne následky nezanechal a nemal žiadne vplyv na aktuálny funkčný stav kolena vľavo. Obaja znalci teda netvrdia a nekonštatujú, že prvé zranenie malo vplyv na druhé zranenie. Pokiaľ ide o údajne spochybnenie popisu klinického stavu pri vyšetrení žalobcu dňa 15.03.2011 z dôvodu, že pokiaľ má klient plnú hybnosť v kolennom zhybe je dosť nepochopiteľný popis nemožnosti nevykonania drepu, uviedol, že znalec F. E.Á.Z.W. to logicky odôvodňuje v doplnení svojho posudku, že žiaden pacient po sňatí fixácie drep nevykoná (a to aj pri plnej pohyblivosti) z dôvodu zníženej kondície - proste nevládze, nakoľko má svaly ochabnuté a túto skutočnosť uznal nakoniec aj znalec B. na pojednávaní 10.02.2020. Pokiaľ ide o údajne nejednoznačný opis priebehu poistnej udalosti žalobcom uviedol, že rozpor tam nie je žiadny, nakoľko v obidvoch popisoch žalobcu (na pojednávaní dňa 04.04.2016 a aj v lekárskej správe F. E.Z.M.O.) je zaznamenané, že úraz sa stal pri orezávaní stromov, keď žalobca spadol z rebríka a pri dopade si poranil koleno. Označil za zjavné, že „keď sa rebrík v hornej sprušle zlomí, spadnem, zachytím sa na ďalšiu spodnú sprušu, o ktorú sa zachytím/pošmyknem a nekontrolovateľne padám dole. To ako reálne pád vyzerá, nie je možné podrobne opísať, veď sa to deje v stotine sekundy a na zemi riešim bolesť a až neskôr spätne rozmýšľam ako to bolo“.

Pripomenul, že v súdnom konaní vystupujú 2 súdni znalci. Znalec F. B. E.Á.Z.W. za MED-PRO-ORTO, s.r.o. (ďalej len B. E.Á.Z.W.) potvrdzuje rozsah trvalých následkov, a to:

- Obmedzenie rozsahu pohyblivosti ľavého kolena stredne ťažké až ťažké
- Kývavosť /nestabilita/ ľavého kolena stredne ťažkého stupňa
- Posttraumatická artróza ľavého kolena stredne ťažkého stupňa

Znalec F. J. B. najprv (na konci pojednávania svoj názor zmenil vid' str. 8 zápisnice z pojednávania dňa 10.02.2020) potvrdzoval rozsah trvalých následkov (ale iba tých, ktoré sa oceňujú podľa zákona 437/2004 a nie podľa oceňovacích tabuliek žalovaného, čo je pre tento prípad podstatné), a to:

- Obmedzenie rozsahu pohyblivosti ľavého kolena stredného stupňa
- Kývavosť /nestabilita/ ľavého kolena stredne ľahkého stupňa
- Jazvy po operácii

Mal za to, že v celom konaní je potrebné skúmať trvalé následky úrazu podľa oceňovacích tabuliek teda zmluvne definovaných a nie sú podstatné trvalé následky, ktoré sa oceňujú iba podľa zákona 347/2004 Z.z.. Znalec B. E. jasne uvádza, že artróza je trvalý následok a možno ho oceňovať, či už podľa zákona č. 437/2004 Z.z. alebo podľa oceňovacích tabuliek žalovaného. Znalec J. B. najprv konštatuje (na konci pojednávania svoj názor zmenil vid' str. 8 zápisnice z pojednávania dňa 10.02.2020), že artrózu nie je možné oceňovať ako trvalý následok podľa zákona č. 437/2004 Z.z., nakoľko tam nie je uvedená, ale či je artróza trvalý následok a či je zahrnutá nejakým spôsobom podľa oceňovacích tabuliek žalovaného sa nevyjadruje. Artróza ako zranenie zo dňa 1.2.2011 podľa tohto znalca mohla (tvrdí, že mohla a netvrdí, že mala) vplyv na zranenie zo dňa 22.03.2020 Trvalé následky podľa oceňovacích tabuliek posúdil v súdnom konaní súdny znalec B. E. a stanovil ich nasledovne (je neprijateľnou podmienkou, aby ich posudzoval iba žalovaný a iba nim ustanovený lekár alebo znalec):

15% - Obmedzenie rozsahu pohyblivosti ľavého kolena stredného stupňa podľa oceňovacích tabuliek bod. 293

20% - Kývavosť /nestabilita/ ľavého kolena bez nutnosti podporného ortopedického prístroja podľa oceňovacích tabuliek bod. 295

10% - artróza ľavého kolena podľa oceňovacích tabuliek bod. 298

1% - Jazvy podľa oceňovacích tabuliek bod. 345

Celkom podľa znalca F. B. E.: 46%

Súdny znalec F. J. B. sa na koniec vyjadril k uvedenému oceneniu F. B. E. s tým, že len pri obmedzení rozsahu pohyblivosti ľavého kolena by krátil

15% na polovicu, teda 7,5% a s ostatným ocenením súhlasil.
Celkom podľa znalca F. J. B.: 38,5%

Obidvaja znalci tak skonštatovali percentuálne ohodnotenie trvalých následkov žalobcu vo výške min 38,5% (3 x 38,5% x 75.000 EUR) podľa oceňovacích tabuliek žalovaného a teda aj vznik úrazu, uvedených trvalých následkov s progresiou a teda aj dôvodnosť žaloby.

31. Dal do pozornosti, že ako spotrebiteľ je v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodený od platenia súdneho poplatku.

32. Žalovaná vo svojej odvolacej replike realizovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu zhrnula, že predmetom konania je nárok žalobcu z poistnej zmluvy RI 51 - Individuálne úrazové poistenie pre dospelých - NSA, 24 hodinové, č. poistky XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. marca 2011 (ďalej len „Poistná zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Poistnej zmluvy sú aj všeobecné poistné podmienky pre úrazové poistenie - 2009/1 (ďalej len „VPP“). Dňa 1. februára 2011 žalobca na lyžovačke utrpel úraz ľavého kolenného kĺbu (ďalej len „Predošlý úraz“). Dňa 22. marca 2011 žalobca údajne utrpel ďalší úraz ľavého kolena (ďalej len „Škodová udalosť“). Dňa 6. septembra 2011 žalobca nahlásil škodovú udalosť žalovanej. Dňa 30. apríla 2015 žalobca podal na Okresný súd Bratislava I žalobu zo dňa 30. apríla 2015 (ďalej len „Žaloba“), prostredníctvom ktorej si uplatnil nárok na poistné plnenie vo výške 32.250,- eur. Dňa 15. júna 2016 Okresný súd Bratislava I pripustil zmenu žaloby na základe návrhu žalobcu zo dňa 27. mája 2016 (ďalej len „Rozšírenie Žaloby“). Žalobca prostredníctvom rozšírenej žaloby požaduje od žalovanej sumu v celkovej výške 101.250,- eur. Dňa 26. júna 2017 žalovaná zaslala súdu prvej inštancie vzájomnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 12.200,- eur (ďalej len „Vzájomná žaloba“). Dňa 10. februára 2020 sa na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „Okresný súd“) konalo pojednávanie (ďalej len „Pojednávanie“), na ktorom došlo k výsluchu znalca F. J. B., X. (ďalej len „Znalec“) a odborne spôsobilej osoby, F. J. E. (ďalej len „F. J. E.“). Dňa 6. apríla 2020 žalovaná predložila súdu prvej inštancie sumárne záverečné vyjadrenie k vykonanému dokazovaniu (ďalej len „Záverečné vyjadrenie“). Dňa 8. júla 2020 súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok, ktorým rozhodol tak, že Žalobu Žalobcu v celom rozsahu zamietá, Vzájomnú žalobu Žalovanej v celom rozsahu zamietá, Súd Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,9%. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaná má za to, že prvoinštančný rozsudok je vecne správny, pričom nevykazuje žiadne známky nezákonnosti. Právne posúdenie Žaloby a Vzájomnej žaloby zo strany súdu prvej inštancie sa mu javí ako spravodlivé a vychádzajúce z dostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolanie Žalobcu považuje Žalovaná za nedôvodné, a to najmä z dôvodu, že: (i) Prvoinštančný rozsudok je riadne odôvodnený, (ii) Prvoinštančný rozsudok dostatočne zohľadňuje postavenie Žalobcu v konaní ako spotrebiteľa, (iii) argumentácia v časti odstúpenia od Poistnej zmluvy, Vzájomnej žaloby a premĺčania je pre odvolacie konanie irelevantná, (iv) nárok na progresiu Žalobcovi nevznikol, (v) výška nároku požadovaná Žalobou vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a tendenčného výkladu ustanovení Poistnej zmluvy.

33. Pokiaľ ide o odôvodnenie prvoinštančného rozsudku žalovaná má za to, že súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil, prečo nárok Žalobcu požadovaný v Žalobe považuje za nepreukázaný, keď mal naopak za preukázané, že (i) Žalobca oznámil Škodovú udalosť približne pol roka po Škodovej udalosti, (ii) opis priebehu Škodovej udalosti je nejednoznačný a sporný, (iii) v prípade Škodovej udalosti nejde o udalosť, v ktorej príčinnej súvislosti by Žalobcovi vznikli trvalé následky, ktoré by bola Žalovaná povinná v zmysle Poistnej zmluvy odškodniť. Súd prvej inštancie závery spoločnosti MED-PRO-ORTO, s.r.o. v znaleckých posudkoch č. 12/2016 zo dňa 10. mája 2016 a č. 27/2017 (ďalej len „Odborné posudky“) nevyhodnotil ako správne, pričom závery Znalca uvedené v znaleckom posudku č. 15/2017 (ďalej len „Znalecký posudok“) považoval v tomto smere za smerodajné a relevantne nespochybené. S týmto sa Žalovaná v zásade stotožňuje. Pripomenul, že navyše Žalobca opomína, že súd nemá povinnosť zaoberať sa každou námietkou Žalobcu v konaní, ale iba tými námietkami, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné. Toto potvrdzuje aj rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/04, podľa ktorého „Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“. Z odôvodnenia Prvoinštančného rozsudku, aj keď nie je rozsiahle, mal za zrejmé, čo považoval súd prvej inštancie za právne relevantné podklady pre svoje rozhodnutie, ako ich posúdil a na základe čoho dospel k

svojmu právnemu záveru. Odôvodnenie rozhodnutia považoval za správne, dostatočne zrozumiteľné a presvedčivé, a teda v súlade s § 220 ods. 2 CSP a požiadavkami súdnej praxe kladenými na jeho obsah.

34. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na údajne neprijateľné zmluvné podmienky v Poistnej zmluve a postavenie Žalobcu v konaní ako spotrebiteľa, ktoré, zdá sa, považuje za nedostatočne zhodnotené najmä pri rozhodovaní o náhrade trov konania, žalovaná v odvolaní zdôraznila, že spotrebiteľský vzťah bol v neprospech Žalovanej súdom prvej inštancie zhodnotený pri rozhodovaní o Vzájomnej žalobe, pričom ak by tento výklad neaplikoval, mal za to, že Žalovaná by bola v konaní o Vzájomnej Žalobe úspešná. Postavenie Žalobcu ako spotrebiteľa bolo preto podľa Žalovanej zo strany súdu prvej inštancie v konaní dostatočne zhodnotené tým, že na posúdenie momentu odstúpenia od Poistnej zmluvy a na náležitosti tohto odstúpenia kládol podstatne prísnejšie nároky, konkrétne pri posúdení: (i) otázky začatia plynutia trojmesačnej lehoty na odstúpenie od Poistnej zmluvy, a (ii) správnosti a skutkovej určitosti vymedzenia dôvodu odstúpenia od Poistnej zmluvy. Existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v Poistnej zmluve Žalobca podľa nej len tvrdí, nijako však bližšie nepreukazuje. Z Odvolania nie je Žalovanej zrejmé, v čom konkrétne by mala neprijateľnosť zmluvných podmienok spočívať, a preto Žalovaná nepovažuje za nevyhnutné sa nimi bližšie zaoberať. Pokiaľ Žalobca namieta, že Žalobcovi neboli predložené oceňovacie tabuľky, takéto tvrdenie označila za rozporné so zisteným skutkovým stavom. Žalobca mal v zmysle ustanovenia oddielu I., článku 1, bod 17., písm. c) VPP prístup k oceňovacím tabuľkám a jeho žiadosti o nahliadnutie do nich bolo vyhovené. Námietku Žalobcu mal v tejto časti za neopodstatnenú, čo vyvodila z Mailu zo dňa 25. februára 2015 (súčasťou súdneho spisu). Vo výzve Žalobcu na predloženie stanoviska zmluvného lekára poisťovne zo dňa 8. apríla 2015 si Žalobca sám určuje údajnú výšku svojho nároku podľa obsahu oceňovacích tabuliek. Teda je zrejmé, že v čase vyhotovenia tejto výzvy mal Žalobca oceňovacie tabuľky k dispozícii. Nevyhnutnosť podania Žaloby na súd a zavinenie vzniku trov Žalovanou odôvodňuje Žalobca aj údajnou nemožnosťou zistenia skutočnosti, ako sa Žalovaný dopátral k stanoveniu výšky poistného plnenia vyplateného Žalobcovi v čase ukončenia likvidácie, hoci z obsahu spisu vyplýva, že Žalovaná spôsob výpočtu oznámila Žalobcovi najneskôr prostredníctvom odpovede zo dňa 18. marca 2015. Dôkaz: Odpoveď zo dňa 18. marca 2015 (súčasťou súdneho spisu). Žalobca mal teda najneskôr po obdržaní uvedenej odpovede k dispozícii všetky potrebné informácie k právnemu posúdeniu veci a tiež posúdeniu opodstatnenosti svojho nároku. Žalobca podal Žalobu až dňa 30. apríla 2015, t.j. potom čo dostal odpoveď Žalovanej. Tvrdenie Žalobcu o zavinení Žalovanej na vzniku trov konania považovala za nesprávne. Argumentáciu Žalobcu v Odvolaní o odstúpení od zmluvy, o vzájomnej žalobe a ohľadom premlčania označila za nadbytočnú, pretože skutkové tvrdenia ohľadom odstúpenia od Poistnej zmluvy, Vzájomnej Žaloby a premlčania nároku požadovaného v Žalobe boli v konaní vyhodnotené v prospech Žalobcu. Pokiaľ ide o progresiu úrazu v zmysle poistnej zmluvy Žalovaná vyjadrila presvedčenie, že nárok na náhradu progresie v Žalobcom uvádzanej výške v tomto prípade nie je daný. Žalovaná na pojednávaní konanom dňa 8. júna 2020 zdôraznila, že každý trvalý následok sa v zmysle ustanovenia oddielu I, článok 6, bod 9., písm. a) VPP posudzuje osobitne, teda oddelene. Ani jeden zo Žalobcom tvrdných a požadovaných nárokov v Žalobe pritom neprekračuje 25%. Progresia sa začína uplatňovať až od hranice trvalých následkov 25%. Preto v zmysle Poistnej zmluvy by bolo nároky možné tak hypoteticky (ak by existoval nárok Žalobcu na poistné plnenie) maximálne sčítavať a nie násobiť trojnásobkom (t.j. uplatniť progresiu) tak, ako to nesprávne tvrdí Žalobca. Pretože súd prvej inštancie nemal za preukázanú jednoznačnú existenciu príčinnej súvislosti medzi Škodovou udalosťou a tvrdými trvalými následkami, nebolo účelné sa bližšie vysporiadať s progresiou požadovanou prostredníctvom Rozšírenia žaloby. Žalovaná zdôraznila, že posúdenie vzniku nároku na progresiu závisí od výkladu ustanovení Poistnej zmluvy a VPP, ktorý vie posúdiť aj samotná strana sporu. Vznik nároku na progresiu nie je závislý od vypracovania znaleckého posudku, ide o otázku právneho posúdenia. Vyjadrila názor, že pokiaľ si Žalobca zastúpený právnym zástupcom progresiu uplatnil v dôsledku subjektívneho názoru spočívajúceho v tendenčnom a zjavne nesprávnom výklade ustanovenia oddielu I, článok 6, bod 9., písm. a) VPP, musí znášať následky svojho nesprávneho názoru, a to aj v podobe povinnosti nahradiť trovy konania Žalovanej.

35. Žalovaná sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu stotožnila s názorom Prvoinštančného súdu čo sa týka samotných pochybností, či vôbec a akým spôsobom došlo k vzniku Škodovej udalosti. Žalobca približne pol roka odkladal ohlasovanie Škodovej udalosti, čo zabránilo Žalovanej zaistiť bližšie prešetrenie a overenie sporných okolností jej údajného vzniku. Námietku Žalobcu, že Znalec nikdy jednoznačne nekonštatuje príčinú súvislosť Predošlého úrazu a Škodovej udalosti, mala za nedôvodnú. Pokiaľ Znalec ako jediný súdny znalec v konaní pri príčinnej súvislosti operuje s pojmami ako „podstatnou mierou“ a „s veľkou pravdepodobnosťou“, je podľa nej zrejmý záver o tom, že

následky Predošlého úrazu a Škodovej udalosti nie je možné oddeliť. Navyše závery F. E. sú v príkrom rozpore s predošlými lekárskymi správami ostatných ošetrojúcich lekárov a boli súdom prvej inštancie vyhodnotené v Prvoinštančnom rozsudku ako nesprávne. Ďalej pripomenula, že žalobca námietku potenciálnej možnosti zníženia poistného plnenia v zmysle oddielu I., článku 6, ods. 6 VPP v priebehu prvoinštančného konania nikdy neuvádzal. Uvedené tvrdenie preto označila za prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré Žalobca mohol uplatniť v prvoinštančnom konaní, čo však z vlastnej viny neurobil. Nakoľko námietka možnosti zníženia poistného plnenia v zmysle oddielu I., článku 6, ods. 6 VPP nepredstavuje prípustnú novotu v zmysle § 366 CSP, vyjadrila názor, že odvolací súd nemá na ňu v odvolacom konaní prihliadať. Navyše súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že následky Predošlého úrazu a Škodovej udalosti nie je možné oddeliť a preto nie je možné identifikovať, ktorý trvalý následok vznikol v príčinnej súvislosti s Predošlým úrazom a ktorý so Škodovou udalosťou. Nie je teda objektívne možné vyčíslieť, ktorý následok Predošlého úrazu by sa mal odpočítavať od prípadného poistného plnenia. Zníženie poistného plnenia podľa oddielu I., článku 6, ods. 6 VPP preto neprichádza do úvahy. Žalovaná tiež dala do pozornosti, že žalobca v odvolaní nesprávne uvádza, že v konaní vystupujú dvaja súdny znalci. Žalovaná už viackrát zdôraznila, že jediným súdnym znalcom v konaní bol Znalec, F. J. B.. Nakoľko F. E. v tomto prípade nevypracoval ani len súkromný znalecký posudok, je možné ho považovať prinajlepšom za odborne spôsobilú osobu a jeho Odborné vyjadrenia za listinné dôkazy v zmysle § 204 CSP. Uviedla, že F. E. bez akéhokoľvek bližšieho racionálneho odôvodnenia bagatelizuje následky Predošlého úrazu. Naopak lekárske správy od ďalších lekárov vyhotovené v súvislosti s Predošlým úrazom naznačujú závažnejšie následky. Závery F. E. uvedené v Odborných posudkoch boli preto súdom prvej inštancie vyhodnotené ako nesprávne, s čím sa stotožnila. Správanie F. E. (okrem iného na Pojednávaní) navyše vzbudzuje závažné pochybnosti o jeho objektívnosti, t.j. v zásade každé jeho tvrdenie bolo v neprospech Žalovanej a zároveň v prospech Žalobcu. Tvrdenie o prítomnosti dvoch súdnych znalcom v konaní označila tak za zmätočné a nesprávne. Ocenenie zo strany F. E.Z. je podľa nej bezpredmetné, pretože neexistuje jednoznačná príčinná súvislosť medzi Škodovou udalosťou a trvalými následkami uvedenými Žalobcom. Pokus F. E.Z. o interpretáciu oceňovacích tabuliek na Pojednávaní má podľa žalovanej závažné nedostatky, pretože F. E. nebol oprávnený na interpretáciu oceňovacích tabuliek. Naopak, závery Znalca Žalovaná považuje za nezávislé a zodpovedajúce statusu súdom ustanoveného znalca. K ohodnoteniu trvalých následkov sa Žalovaná komplexne vyjadrila už vo svojom Záverečnom vyjadrení v bodoch 27. až 62. Záverečného vyjadrenia, na ktoré týmto odkazuje., s tým, že interpretáciu oceňovacích tabuliek vykonáva odborne spôsobilá osoba s príslušným vzdelaním v oblasti zdravotníctva, avšak túto interpretáciu je nevyhnutné následne interpretovať aj právne a v kontexte príslušnej Poistnej zmluvy, VPP a platných právnych predpisov. Žalobca sa snaží navodiť dojem, že Znalec vykonal hodnotenie trvalých následkov podľa oceňovacích tabuliek, pričom zo str. 4 zápisnice z Pojednávania zo dňa 10. februára 2020 výslovne vyplýva, že tento odmietol takéto ocenenie vykonať, nakoľko nie je na to kompetentný (obdobne na str. 19 a 20 Znaleckého posudku).Tendenčne a v rozpore so skutočnosťou tiež Žalobca uvádza, že Znalec mal v prospech Žalobcu v priebehu Pojednávania meniť názor a údajne by s ocenením F. E. súhlasil s výnimkou krátenia položky 293 oceňovacích tabuliek - Stredný stupeň obmedzenia pohyblivosti kolena, čo však nie je pravda. Znalec sa počas Pojednávania nikdy nevyjadroval ku správnosti určenia konkrétnych percent trvalých následkov v zmysle oceňovacích tabuliek. Tvrdenie, že Znalec ohodnotil trvalé následky Žalobcu vo výške 38,5 % je tak nesprávne a v zjavnom rozpore s dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu (najmä so Znaleckým posudkom, zápisnicou z Pojednávania a zvukovým záznamom z Pojednávania).Navyše F. E. hodnotí všetky položky v maximálnom možnom rozsahu bez poskytnutia akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia. Takéto konanie je v praxi rozhodne neštandardné. S tvrdením Žalobcu o možnosti samostatného ohodnotenia artrózy podľa oceňovacích tabuliek v zmysle VPP sa nestotožnila, keď znalec možnosť ohodnotenia artrózy ako trvalého následku v zmysle oceňovacích tabuliek a zákona č. 437/2004 o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „Zákon o náhradách“) nikdy nepripustil. Záver o nemožnosti ohodnotenia artrózy v zmysle oceňovacích tabuliek odôvodňuje Znalec na strane 20. Znaleckého posudku. Znalec v Znaleckom posudku uviedol, že artróza „nie je zahrnutá v žiadnej z oceňovacích tabuliek súkromných poisťovacích spoločností a taktiež nie je zahrnutá ani v posudzovaní sťaženia spoločenského uplatnenia (trvalých následkov) podľa zákona č. 437/2004. V zákone č. 437/2004 je možno hodnotiť len následok artrózy (opotrebovania kĺbu) a to obmedzenie hybnosti jednotlivých kĺbov.“ Žalovaná sa s týmto záverom (na ktorom zotrval aj na Pojednávaní počas konfrontácie) v plnom rozsahu stotožňuje a považuje ho za vecne správny. Následne Znalec na Pojednávaní uviedol, že: „za normálnych okolností poškodenie skríženeho väzu spôsobuje klientovi minimálne obmedzenie kolenného zhybu.“ V tomto prípade preto považuje samotné obmedzenie hybnosti (hodnotené v položke 293 oceňovacích tabuliek) za následok

artrózy. Z uvedeného vyplýva záver, že: (i) buď sa hodnotia funkčné prejavy artrózy (t.j. obmedzenie hybnosti), alebo (ii) sa hradí analogicky len artróza bez funkčných prejavov - v takomto prípade by naopak nebolo možné Žalobcovi priznať trvalý následok vo forme položky 293 oceňovacích tabuliek. Žalovaná má za to, že v tomto prípade je na mieste hodnotiť len funkčný prejav artrózy, t.j. obmedzenie pohyblivosti kolena. Uvedený záver analogicky vyvodila aj z § 10 ods. 8 v spojení s § 9 ods. 8 Zákona o náhradách, podľa ktorého: "Ak je poškodenie na zdraví už svojimi znakmi zahrnuté v položke iného poškodenia na zdraví, bolesť za takéto poškodenie na zdraví sa nehodnotí osobitne." Uvedený princíp bol prevzatý aj do oceňovacích tabuliek Žalovanej, ktoré v zmysle oddielu I., článku I. bodu 17 VPP „slúžia k výpočtu poistného plnenia za trvalé následky úrazu, obsahujú percentuálne ohodnotenie rozsahu trvalých následkov úrazu poisteného používaných v prípade úrazového poistenia...“, kde napr. v položke 297 a 298 je uvedené, že „ak sa hodnotí porucha funkcie, nemožno hodnotiť podľa tejto položky.“ V prípade artrózy ide práve o túto situáciu, kedy porucha funkcie predstavuje práve následok vo forme stredného obmedzenia pohyblivosti kolena, preto samotnú artrózu nemožno hodnotiť ani len analogicky. Z vyššie uvedeného má Žalovaná za to, že (i) artróza nepredstavuje trvalý následok, ktorý je možné hradiť z úrazového poistenia, (ii) v prípade artrózy možno hradiť len jej následok, ktorým je obmedzenie hybnosti kolena (položka 293), v opačnom prípade by išlo o duplicitné plnenie. Žalovaná má tak za to, že prvoinštančný rozsudok je vecne správny a odvolanie v celom rozsahu nedôvodné. Napadnutý rozsudok navrhla potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu rov odvolacieho konania.

36. Ďalšie vyjadrenia strany sporu v rámci odvolacieho konania nepodali.

37. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa zamietnutia jeho žaloby o priznanie poistného plnenia nad rámec plnenia žalovanou už poskytnutého nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie správnym smerom a v rozsahu potrebnom pre posúdenie opodstatnenosti žaloby a výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odvolací súd sa s jeho právnym záverom o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku žalobcu proti žalovanej na doplatenie poistného plnenia stotožňuje a konštatuje správnosť dôvodov uvedených v rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti žaloby. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a nie je preto potrebné ani jeho dôvody dopĺňať, nakoľko by išlo len o opakovanie právnych záverov súdu prvej inštancie. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, vo väzbe k odvolacím dôvodom, zvýraznia právne významné, prípadne skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj odvolacieho súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 z 08.10.2009, v zmysle ktorého ....“ odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II.ÚUS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov vydaných v priebehu príslušného súdneho konania“. I v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo170/2005 „pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“. Možno konštatovať, že v danej veci súd prvej inštancie dal zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu v snahe garantovať im právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že neboli naplnené očakávania žalobcu a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnymi názormi, neznamená porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie. Ochranu poskytol stranám v požadovanej kvalite.

38. Konanie o nároku žalobcu na poistné plnenie, ktorý tvorí predmet preskúmaného konania, je civilným sporovým konaním ovládaným zásadou prejednacou, ktorá spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov k nim je zásadne vecou strán sporu. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov teda leží zásadne na nich a ukladá im povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Strana sporu má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť unesenia dôkazného bremena o svojom tvrdení. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaná každá strana sporu, pričom rozsah a konkrétnu podobu dôkazného

bremena určuje práve hmotnoprávna norma, ktorá má byť na daný spor aplikovaná. Dôkazné bremeno ohľadom všetkých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoj nárok, má žalobca, keď dôkaznú povinnosť má síce i žalovaný, pokiaľ ide o tvrdenia opačného obsahu a významu, avšak jeho dôkazná povinnosť sa odvíja len od úrovne splnenia dôkaznej povinnosti žalobcom.

39. Dôkazným bremenom sa rozumie teda procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.6.2010, sp.zn. 5Obo 52/2010).

40. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti., pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podľa čl. 15 ods. 1, 2 Základných princípov civilného sporového konania tvoriacich neoddeliteľnú súčasť CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, keď žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

Ust. § 191 ods. 1 CSP v spojení s čl. 15 Základných princípov teda upravuje princíp voľného hodnotenia dôkazov, keď v zmysle ust. § 191 ods. 2 CSP vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

41. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli tvrdené a boli predmetom dokazovania, sudca rozlišuje tie, ktoré sú pre spor rozhodné. Zákon nepredpisuje pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov a ich hodnotenie vo vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú čiastkové i komplexné závery sudcu o výsledkoch vykonaného dokazovania.

42. Základom hodnotiaceho princípu súdu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. Získané poznatky potom porovná s poznatkami získanými hodnotením ostatných dôkazov a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa doplňujúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenie. Také hodnotenie dôkazov, ktoré vyznie v záver, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť ani vylúčiť, povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre účastníka, ktorého pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná.

43. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nesprávnosť tohto hodnotenia možno vyčítať, len ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia. Nemožno potom ani polemizovať so skutkovými závermi súdu a namietat', čomu uveril a čomu nie, že niektorý dôkaz nemal za pre skutkový stav dôležitý alebo naopak (6MCdo/1/2010).

44. Oboznámením sa s obsahom predloženého spisového materiálu a s odôvodnením napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že vykonané dokazovanie vyhodnotil súd prvej inštancie logicky a teda zákonu zodpovedajúcim spôsobom a stotožňuje sa s ním, keď i podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania (aktuálne strany sporu), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol pred všeobecným súdom úspešný a aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I.ÚS 50/2004).

45. Po preštudovaní obsahu spisového materiálu a odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie viažuceho sa k odvolaním napadnutej časti dospel odvolací súd k záveru zhodnému so záverom súdu prvej inštancie, že na základe vykonaného dokazovania nemožno dospieť logicky k záveru, že by došlo k preukázaniu existencie výhradnej príčinnej súvislosti medzi úrazom práve zo dňa 22.03.2011 utrpeného žalobcom po uzavretí poisťnej zmluvy so žalovanou, a trvalými následkami na zdraví žalobcu, ktorá skutočnosť je rozhodujúcou pre účely jeho úspechu v konaní, keďže podľa oddielu I. článku 6 bod 12 VPP plnenie sa poskytuje len v prípade, ak práve úraz, na ktorý sa poistenie vzťahuje, spôsobil trvalé telesné poškodenie poisteného. K uvedenému záveru dospel súd prvej inštancie správne vychádzajúc zo znaleckého posudku č. 15//2017 vypracovaného súdom prvej inštancie ustanoveným znalcom F.. B. a z obsahu jeho výsluchu na pojednávaní súdu prvej inštancie. Keďže podľa znalca nie je možné rozlíšiť následky úrazov zo dňa 01.02.2011 pred uzatvorením poisťnej zmluvy a zo dňa 22.03.2011 po jej uzatvorení a naopak podľa znalca s najväčšou pravdepodobnosťou prvý úraz spôsobil ťažší priebeh a následky druhého úrazu a znalec aj hodnoverne spochybnil popis klinického stavu žalobcu pri vyšetrení a vyjadrenie znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO aj po vypočutí výpovede F.. E., ktoré potom súd prvej inštancie logicky vyhodnotil za nesprávne, súd prvej inštancie správne právne uzavrel, že žalobca dôkazné bremeno pre účely úspechu v konaní o jeho žalobe jednoznačne bez pochybností neunesol, kontrolné znalecké dokazovanie nenavrhol a v takom prípade súd prvej inštancie vzhľadom na nesplnenú povinnosť unesenia dôkaznej povinnosti žalobcom v danom sporovom konaní žalobu žalobcu správne zamietol.

46. V záujme zachovania práva strán sporu na spravodlivý súdny proces sa odvolací súd vyjadruje stručne k odvolacím námietkam žalobcu tak, že jeho postavenie spotrebiteľa v danom poisťnom vzťahu ho nezbaňuje povinnosti uniesť dôkazné bremeno v sporovom konaní. Poukaz žalobcu na formulárovosť poisťnej zmluvy a neprijateľnosť jej podmienok je preto irelevantná, nakoľko žalobu žalobcu súd prvej inštancie zamietol nepreskúmajúc tieto právne aspekty veci, ktoré by nakoniec mohli mať za následok len konštatáciu neplatnosti poisťnej zmluvy, ale pre nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi úrazom žalobcu zo dňa 22.03.2011 a trvalými následkami na jeho zdravotnom stave. Ak žalobca namietal neprípustnosť toho, aby výšku poisťného plnenia mohla určovať len žalovaná na základe svojho rozhodnutia alebo len zmluvný lekár žalovanej, ide o odvolaciu námietku viažucu sa k výške plnenia, pričom súd prvej inštancie žalobu zamietol vzhľadom na nepreukázanie nároku čo do jeho základu vzhľadom na nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi poisteným úrazom a trvalými následkami žalobcu na jeho zdraví. Presne z týchto dôvodov sú neopodstatnené aj odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa nepremlčania jeho nároku a odstúpenia žalovanej od zmluvy, nakoľko súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol na základe iného právneho posúdenia veci a z iných právnych dôvodov. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku týkajúcu sa aplikácie článku 6 ods. 6 VPP, ktoré počítajú s možnosťou zníženia uplatneného nároku o rozsah funkčného postihnutia pred úrazom, túto odvolaciu súd vyhodnotil ako neopodstatnenú práve z dôvodu, že žalobca žalovanú o úraze zo dňa 01.02.2011 relevantným kvalifikovaným spôsobom pri vzniku poisťného vzťahu neinformoval. Ak znalec B. podľa žalobcu konštatuje len možnosť čiastočného vplyvu prvého zranenia na druhé zranenie a teda že nezistil, že prvé zranenie „...malo“ vplyv na druhé zranenie a mal za to, že znalec F.. E. jasne konštatuje, že trvalé následky možno veľmi exaktne a presne oddeliť a tvrdí, že prvý úraz ľavého kolena zo dňa 1.2.2011 bol banálnym zranením, ktorý žiadne následky nezanechal a nemal žiadne vplyv na aktuálny funkčný stav kolena vľavo, čiže obaja znalci teda netvrdia a nekonštatujú, že prvé zranenie malo vplyv na druhé zranenie, odvolací súd uvádza, že sa jedná o vyššie v tomto odôvodnení uvádzaný stav dôkaznej situácie, keď o žalobe možno rozhodnúť jej zamietnutím práve v prípadoch, keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.6.2010, sp.zn. 5Obo 52/2010), a to v neprospech žalobcu nesúceho v civilnom sporovom konaní dôkazné bremeno. Neopodstatnená je aj odvolacia námietka žalobcu o údajne nejednoznačnom opise priebehu poisťnej udalosti, nakoľko súd prvej inštancie pracoval s verziou, že žalobca dňa 22.03.2011 utrpel úraz a teda došlo k poisťnej udalosti, avšak bez preukázania trvalých následkov na zdraví žalobcu v príčinnej súvislosti práve s touto poisťnou udalosťou. Neopodstatnená je napokon aj odvolacia námietka žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozsudku týkajúcom sa napadnutej časti, nakoľko zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP a jeho závery nie sú arbitrárne. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporovej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré na zistený skutkový stav aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery, prehľadne a zrozumiteľne vysvetlil svoje právne úvahy vedúce ho k záveru, že žalobca dôkazné bremeno

o rozhodnej skutkovej a právnej skutočnosti o jedinej jednoznačnej príčinnej súvislosti jeho úrazu zo dňa 22.03.2011, t. j. po vzniku poistného vzťahu založeného poistnou zmluvou zo dňa 16.03.2011 s jeho trvalými následkami, neunesol. Jeho závery sú konzistentné a dostatočne preskúmateľné pre obe strany sporu, pre laickú i odbornú právnickú verejnosť a taktiež i pre odvolací súd, ktorý sa so závermi súdu prvej inštancie stotožňuje.

47. Na základe uvedeného vyhodnotil odvolací súd všetky odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zamietnutí jeho žaloby proti žalovanej o zaplatenie sumy 101.250 eur s príslušenstvom a v súvisiacej časti o nároku na náhradu trov konania (§ 379 písm. a) CSP) ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalovanej v odvolacom konaní.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).